

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-7T/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010068
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2023:8420010068.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok, samosudcom Mgr. Lukášom Hvizdošom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. januára 2023 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Z. Č., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom B. J. XX/XX, P. I., okres W., t. č. Ú. L.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

od dňa 11. novembra 2015 do dňa 31. júla 2019 v rodinnom dome v obci P.L. I., na ul. B. J. Č.. XX/XX, okres W. spôsobil svojou manželkou H. Č. v spoločnej domácnosti fyzické a psychické utrpenie tým, že jej v spoločnej domácnosti opakovane najmenej 2 až 3 krát do mesiaca pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, pričom ju bil po rôznych častiach tela, kopal do nej, dával jej facky, ťahal za vlasy, sácal ju, zdvíhal na ňu ruku, nadával jej, že má pohlavný styk s inými, tiež v stave opitosti sa jej vyhrážal, že jej prereže žily na rukách a nohách tak, aby ostala na invalidnom vozíku, prereže aj sebe krk, čím týmto svojím konaním vyvolával u manželky, poškodenej H. Č. pocit strachu a stresu, dňa 24. januára 2018 po predchádzajúcej hádke manželku zbil spôsobom, že mala modriny a zlomený prst na ruke a dňa 11. novembra 2015 po tom, ako prišiel z Čiech vo večerných hodinách opitý domov, zobudil manželku ležiacu na posteli v kuchyni a začal jej vulgárne nadávať, že sa chce s ňou milovať, pretože je to jeho povinnosť mať s ňou sex, odkryl perinu, otočil ju na chrbát, vyzliekol jej nohavičky, začal ju bozkávať na prsia, rozťahal jej nohy, pričom do nej vnikol, vykonal súlož, čo trvalo len chvíľu aj napriek jej nesúhlasu a plaču, že to nechce a snažila sa ho rukami odtiahnuť od seba, čo sa jej z dôvodu fyzického hendikepu nepodarilo, a následne dňa 23. júla 2019 o 17.00 hod. v mieste trvalého bydliska pristúpil obžalovaný ku svojej manželke a začal jej vyzliekať nohavičky aj napriek vedomiu, že mala v tom čase menštruáciu, skrz jej slovnému nesúhlasu vykonal s ňou súlož, pričom táto sa nebránila, neodstrkovala ho, lebo sa bála, aby jej niečo neurobil a čakala, kým sa to skončí,

t e d a

- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, pohrdavým zaobchádzaním, ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej psychické a fyzické zdravie,
- násilím donútil ženu k súložu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona,
- zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona,

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 199 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd z a r a d' u j e obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 27.01.2020 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvineného Z. Č.C. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od dňa 11. novembra 2015 do dňa 31. júla 2019 v rodinnom dome v obci P. I., na ul. B. J. Č.. XX/XX, okres W. spôsobil svojej manželke H. Č.C. v spoločnej domácnosti fyzické a psychické utrpenie tým, že jej v spoločnej domácnosti opakovane 6 až 7 krát do mesiaca pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, pričom ju bil po rôznych častiach tela, kopal do nej, dával jej facky, ťahal za vlasy, sácal ju, zdvíhal na ňu ruku, nadával jej, že má pohlavný styk s inými, brával jej neustále finančné prostriedky, ktoré ona dostávala od štátu, čím nemala na živobytie, v presnene nezistený deň mesiaca september roku 2018 po predchádzajúcej hádke ju zbil spôsobom, že mala modriny a zlomený prst na ruke a dňa 11. decembra 2015 po tom, ako prišiel z Čiech vo večerných hodinách opitý domov, zobudil manželku ležiacu na posteli v kuchyni a začal jej vulgárne nadávať, že sa chce s ňou milovať, pretože to je jeho povinnosťou mať s ňou sex, odkryl perinu, otočil ju na chrbát, vyzliekol jej nohavičky, začal ju bozkávať na prsia, roztiahol jej nohy, pričom do nej vnikol, vykonal súlož, čo trvalo len chvíľu aj napriek jej nesúhlasu a plaču, že to nechce a snažila sa ho rukami odtrhnúť od seba, čo sa jej z dôvodu fyzického hendikepu nepodarilo, a následne dňa 23. júla 2019 o 17.00 hod. v mieste trvalého bydliska pristúpil obvinený ku svojej manželke a začal jej vyzliekať nohavičky aj napriek vedomiu, že mala v tom čase menštruáciu, skrz jej slovnému nesúhlasu vykonal s ňou súlož, pričom táto sa nebránila, neodstrkovala ho, lebo sa bála z dôvodu, že po jeho výstupoch voči poškodenej tejto uvádzal, že keď to oznámi na polícii, tak jej prereže žily na rukách a nohách tak, aby ostala na invalidnom vozíku, prereže aj sebe krk, čím týmto svojim konaním vyvolával u manželky, poškodenej H. Č., pocit strachu a stresu z obavy z ďalšieho násillia, obavy o jej zdravie a život.

Okresný súd Kežmarok vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7T/11/2020-468 zo dňa 13.01.2022, ktorý bol následne uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3To/9/2022-543 zo dňa 26.05.2022 zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd Kežmarok na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 3To/9/2022-543 zo dňa 26.05.2022 a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný a na svoju obranu uviedol, že nie je pravdou, čo vypovedala jeho manželka, všetko si vymyslela. Nevie, aký mala na to dôvod. Manželka nemá žiadne potvrdenie z lekárskeho vyšetrenia o tom, žeby jej mal zlomiť prst. K zlomeniu prsta došlo počas práce vo P. I., zavolala ich matka na oslavu, bola tam hádka, a keď poškodená vyhadzovala debničku so smetím, tak si pri tom zlomila prst. Od roku 2015 až 2019 pracoval v Čechách, domov chodieval raz za mesiac na dva, tri dni. Keď prišiel z práce domov, pomáhal manželke s domácnosťou a s jej tromi deťmi. Priznal požívanie alkoholu, vypil si pol litra až liter pálenky, keď prišiel z práce z Čiech domov. Uviedol, že s manželkou sa hádal, ale nebolo to často, vulgárne jej nenadával, bola tam niekedy facka, ale aj ona dala jemu, raz jej dal facku, pohlavný styk si nevynucoval. Po celú dobu ako sa mu kladie za vinu, pracoval mimo domu, posielal manželke peniaze. K incidentu zo dňa 23.07.2019 uviedol, že v ten deň sa nič nestalo, nebol ani doma, prišiel až 25.07.2019 z práce z Púchova, kde pracoval. Taktiež sa nič nestalo ani dňa 11.12.2015.

V rámci doplnenia dokazovania obžalovaný zotrval na svojej výpovedi z hlavného pojednávania a na to, že je nevinný. Nevie, prečo si to na neho manželka všetko vymyslela. K svojim pracovným aktivitám uviedol, že v období od roku 2015 až do 31.07.2019 pracoval, ale nie je si istý, či na pracovných zmluvách

alebo na dohodách. Mal brigády v Českej republike, všade na Slovensku. Zo začiatku, dva roky, pracoval v Kolíne, Česká republika s bratom poškodenej T. L.Š.. Počas tejto chodieval domov na tri, štyri dni. Potom začal pracovať u O. X. v Pardubicích, neskôr v Novej Lesnej u p. J.. Y.. Taktiež v Bratislave na diaľnici, čo mu bol ustanovený zákaz. Naposledy pracoval u T. L.. U O. X. pracoval v roku 2015 alebo 2016 ako čistič s príjmom 15 000 - 16 000 českých korún, v Kolíne 2017 - 2018 s príjmom 17 000 - 18 000, u T. L. a u p. J.. Y. v roku 2018 alebo začiatkom 2019. Robil aj v Košiciach aj v Lieskovej vždy s niekým, s viacerými chlapcami. Domov posielal peniaze poštovým poukazom alebo cez kamarátov, ktorí s ním spolupracovali, o čom aj doložil šeky. Poškodenej niekedy posielal peniaze T. L., niekedy jej dal do ruky, niekedy T. L. jej dával do ruky alebo poslal peniaze. Niekedy sa dohodli tak, že dali spolu peniaze dokopy a poslali žene T. L. a tá potom dala poškodenej. Poškodená ho prišla navštíviť, keď pracoval raz v Púchove, kedy pracoval u T. L. a raz v Bratislave, kde pracoval v roku 2020 po prepustení z väzby.

V prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že manželka si to na neho vymyslela, manželka sú 16 rokov, z toho 12 rokov bolo dobrých, ale manželka sa posledné 4 roky zmenila, stále na neho žiarlila, chcela, aby jej posielal peniaze. Občas si dá pálenku, niekedy pol litra, niekedy liter, a to aj trikrát do mesiaca. Nikdy svoju ženu fyzicky nenapadol, vulgárne jej nenadáva. Niekedy hrával na automatoch spolu s manželkou, ale naposledy hral asi pred rokom. Všetko, čo uviedla, manželka je zo žiarlivosti. Raz už na neho manželka zavolała políciu, ale aj vtedy si to vymyslela.

Svedkyňa poškodená H. Č., manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojej druhotnej výpovedi z prípravného konania a uviedla, že výpoveď zmenila preto, lebo pri podávaní prvotnej výpovede si všetko vymyslela, urobila to z pomsty, lebo ju manžel v roku 2014 alebo 2015 podviedol, veľmi žiarlila, vyvolávala hádky, fackovala ho, udierala. Asi po roku si uvedomila, že je to choré, že jej manžel je dobrý a prestala s takýmto správaním. Dňa 23.07.2019 ku nej prišla manželova sestra Y. Č. a chcela ju biť, vravela, že podala na ňu trestné oznámenia, že ju chcela byť ona. Pri spisovaní zápisnice na polícii, vyšetrovateľ povedal, že urobí všetko preto, aby manžel dostal 15 rokov. Manžel však nič neurobil, počas manželstva jej dal asi trikrát facku. Manžel od novembra 2015 do 31.07.2019 pracoval v Čechách, bol tam mesiac a domov chodieval na 2-3 dni, počas ktorých si aj vypil alkoholické nápoje. Nikdy od nej nevyžadoval pohlavný styk, on ani nevie, čo je znásilnenie. Dňa 23.07.2019 sa jej nevyhrážal, nehovoril jej, že jej podreže nohy a ruky. K zlomeniu prsta došlo pri dvíhaní debničky s drevom. Na otázku prečo podala trestné oznámenie až po 4 rokoch po manželovej nevere a potom ako ho prestala trestať svojim správaním, uviedla, že si to vymyslela kvôli manželovej sestre, ktorá ju chodila biť. Túto skutočnosť pri podávaní trestného oznámenia neuviedla preto, lebo vyšetrovateľ jej povedal, že keď má problém so sestrou, má to riešiť iným trestným oznámením.

V rámci doplnenia dokazovania svedkyňa poškodená H. Č. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od roku 2015 až do 31.07.2019 jej manžel pracoval raz v Čechách, všade, tiež v Bratislave. Domov chodil na 2, 3 dni. Všetko čo manžel zarábala dával jej. Keď bol v robote peniaze jej posielal šekom, keď bol pri nej, tak jej dal do ruky. Iným spôsobom jej manžel peniaze nedával. Ona bola za manželom v robote v Bratislave a v Púchove, kde pracoval s kamarátom L.. Do Bratislavy cestovali vlakom spolu s K. C. a J. Č.. Manžel vedel, že príde do Bratislavy, ona mu dala vopred vedieť. Manžel v Bratislave pracoval vo firme, kde sa triedili odpadky, plasty a ona za ním išla, lebo doma nemala robotu. Nepamätá si, či tá Bratislava bola medzi tým, keď ho udala. V minulosti mala zlomený prst na ľavej ruke, ale nevie povedať deň ani rok, kedy k nemu došlo. Vie ale, že k nemu došlo vtedy, keď spolu s manželom pracovali v Matejovciach, vo firme R.. Ona sa od manžela do počula, že po ňom ide nejaká žena a ona začala žiarliť. Potom, keď išli z práce domov mu jeho matka alebo sestra zavolali, aby išiel dole na kávu. Ona najprv ostala v dome, ale potom išla za manželom pre telefón, aby ju ráno zobudil. Svokra jej naliala víno, víno pil aj manžel, ona sa s manželom potom začala hádať. Skočila do manžela do bitky, s nechtami manželovi poškrabala tvár. Svokra a švagriná manžela začali brániť. Ona mala nervy na svokru, chytila takú bedňu s dierkami v hneve a hodila na nich a tak si to zranenie musela spraviť sama. Zranenie jej vyšetřoval najprv obvodný lekár T. T. a ten ju poslal na chirurgiu do nemocnice v Kežmarku. Poškodená tiež uviedla, že jej manžel, keď bol doma, zvykol požívať alkoholické nápoje 2, 3-krát do mesiaca, zmenil sa po nevere, po roku 2015. Aj ona sa s ním hádala. Keď mu zomrela sesternica, vtedy sa opil. Keď chodil z roboty bol doma 2, 3 dni, vtedy pil, ale nie veľa, s kamarátmi si išli na pivo alebo pol deci.

Svedkyňa poškodená H. Č. vo svojej výpovedi zo dňa 01.08.2019 uviedla, že prvých dvanásť rokov spoluzitia s obvineným bolo pekných. Aj sa milovali. No od 11. novembra 2015, keď ju v Čechách podviedol, začal nový život. Najprv boli hádky, núkal jej sex, čo ona nechcela. Manžel jej povedal, že je jeho manželka, že to môže, že to nie je nič zlé. No a raz večer, keď už spala, ležala na boku, manžel jej

povedal, že chce sex, ona nechcela, ju chytil za ruky, obrátil ju na chrbát a stiahol nohavičky. Vravela mu, či sa nehanbí, bol jej neverný a chce od nej také veci. Hovoril jej, že on je jej manžel, že on si musí splniť svoju povinnosť. Nechcela to, ticho plakala a radšej to nechala tak. Stiahol jej nohavičky, vyspal sa s ňou, ona to musela tak nechať. Potom začal piť, nadávať jej do kuriev, do šľapiek, peniaze jej vyhadzoval na oči, keď dostávala peniaze, tak jej ich bral, hádzal do automatov, keď nemali čo jesť, brával ju po kontajneroch, hanbila sa, musela s plačom dávať deťom jesť a so strachom, aby sa aj im, aj jej niečo nestalo, museli z toho vyžiť. Niekedy musela aj sama chodiť po kontajneroch, lebo nechcela, aby deti dostali hladovku. Ten druhý sex, ktorý nechcela, ten bol 23.7.2019, tiež sa s ňou vyspal, ona nechcela, no musela byť ticho, lebo sa hanbila pred deťmi. Keď začal piť, pil za mesiac aj šesť, sedemkrát, vonku sa opil a potom cez noc prišiel a nedal pokoj až do rána, niekedy do tretej, niekedy do siedmej. Prvý deň začne piť a potom pije tri dni po sebe, alebo štyri. Potom má pauzu, jeden, dva dni a potom zase tak. To bolo na nevydržanie. Nadávanie, niekedy jej dal facky, pred deťmi nie. Niekedy ju sotil na zem, niekedy do nej kopol, ona musela len mlčať, byť ticho. Hovoril, že on je jej manžel, že on to môže urobiť, lebo ona je kurva, štetka. Raz si našla robotu v R., tak žiarlil na celé R.. Aj v tomto období si našla robotu vo A., tak teraz začal žiarliť na A., že tam má frajerov a také veci. Už sama nevládze, nevie, čo má robiť. Stále sa jej vyhrážal, že keby ho náhodou udala, že ju dá na vozík, že jej s nožom prereže žily na ruky a na nohách, že bude na vozíku. Niekedy sa jej vyhrážal s nožom, niekedy, že jej dom podpáli, keď bude spať, a preto ho neudala. Len raz, keď jej spravil monokel a zlomil jej prst, vtedy vystihla, že bol u svojej matky a zavolała na neho políciu. Potom ho stretla v Poprade a povedala mu, že je taká ochotná mu odpustiť, len nech jej už dá pokoj, že stiahne to čo udala, nech odíde odo nej, že si podá žiadosť na rozvod a on nech si ide svojou cestou. Keď je triezvy, tak uznáva, že si už nerozumejú, ale keď je spitý, stále sa vracia do domu, ona sa ho bojí. Verná mu je celý život a stále jej nadáva, že je kurva, šľapka, zlá žena, škaredá žena. Spávajú v jednej izbe. Bije ju a nadáva jej len keď je opitý a keď v dome nikto nie je. Hádky sú aj pred deťmi, ale keď ju udrie, tak deti v dome nie sú. Má z manžela strach. Neoznámila to skôr, lebo sa ho bála, stále sa jej vyhrážal. Vravel jej, že už sedel v base a že vie čo má hovoriť, že policajti ho poznajú a že jej určite veriť nebudú. Že je to normálne, že on je jej manžel a môže povedať čo chce, alebo sa s ňou vyspať, kedy chce. Deti o hádkach vedeli, deťom neublížil. Ju za vlasy ťahal, päšťou ju udieral do hlavy, niekedy jej dal len facku, niekedy ju hodil o zem, niekedy do nej kopol. Stravu jej neodopieral, na jedlo nie je lakomý. Keď boli peniaze, tak ich od nej brával. Niekedy ho volala na nákup do Popradu, ale on rovno do herne a potom ako spomínala, museli chodiť po kontajneroch. Na ošetrení bola len keď jej spravil monokel a prst, keď jej zlomil. Dňa 23. júla 2019 to vyvrcholilo, bol zase opitý a chcel odo nej sex, čo ona nechcela, a hovorila mu to, ako aj to, že mala menzes a on jej hovoril, že jemu to nevadí, že je jeho žena. No a potom to ako v novembri, tak aj teraz 23. júla 2019, tak isto ju vyzliekol, stiahol jej nohavičky a vyspal sa s ňou, čo nechcela. No ona musela len držať a čakať, že kým to skončí. Pohlavný styk si vynucuje tak, že niekedy si to aj vypýta a niekedy ju drží na silu za ruky a jej hovorí, že aby bola už konečne ticho. To sa stalo dvakrát, ako popísala. Hovorila mu, že aby to nerobil, aby prestal, plakala, že to nechce, potom ho chytala za ramená, že aby to nespravil. A on jej chytil ruky a na silu, rozkročil nohy a sa to začalo. Vykrúcal jej ruky, položil ju na chrbát, silno jej stláčal, aby sa nebránila. V stave opitosti často používal slová, že jej prereže žily na rukách a nohách, že bude na vozíku, mala strach. Nechce s ním ďalej žiť. Vo svojej výpovedi zo dňa 19.09.2019 poškodená uviedla, že sa dostavila na výsluch, kvôli tomu, že udala manžela a že to všetko, čo na neho povedala, nebola pravda. Všetko si vymyslela preto, že ju prestal počúvať, že sa s ňou hádal a bol veľmi žiarlivý. Na otázky vyšetrovateľa odpovedala tak, že poprela znásilnenie, týranie ako aj vydieranie. Z manžela nemá strach, lebo ho miluje. Uviedla, že niekedy jej dal facku, to je všetko. Sem tam jej v opitosti nadával, ale keď bol triezvy, tak sa jej ospravedlňoval. Ľutuje, že udala manžela, chcela ho len postrašiť, lebo nevedel prestať žiarliť. Stále mu vravela, že mu je verná, ale on jej neveril. Manžel pracoval, nevie kde presne, či v Púchove alebo kde. Naposledy pri T. L., dva mesiace tam bol, počas ktorých sa vrátil len na tri dni. Predtým pracoval niekde v Čechách. Niekedy ho pri hádkach sama provokovala. Všetko si vymyslela.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne poškodenej z prípravného konania a hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedkyňa zotrvala na výpovedi z hlavného pojednávania a uviedla, že pri podávaní trestného oznámenia si všetko vymyslela, kvôli manželovej sestre.

Svedkyňa H. L., dcéra poškodenej, na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Postupom podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku súd prečítal výpoveď z prípravného konania, kedy uviedla, že z domu, kde býva obžalovaný s jej mamou sa odsťahovala pred 4 rokmi, ale naďalej býva vo P. I.. Mamu navštevuje niekedy každý deň, niekedy aj po dvoch dňoch. S mamou aj nevlastným otcom má dobrý vzťah, aj oni

navzájom majú dobrý vzťah. Občas sa pohádali. O problémoch nevedela, až kým jej mama nepovedala, že na Z. podala trestné oznámenie, lebo si s hádkami nevie dať rady. Ona nevie o tom ani nevidela, že by Z. Č. jej mamu znásilnil, ani že by sa jej vyhrážal.

Svedkyňa G. L., dcéra poškodenej, na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojej druhotnej výpovedi z prípravného konania. Pri prvotnej výpovedi nehovorila pravdu, bola vtedy tehotná a policajt jej v aute presne povedal, čo má vypovedať. V rokoch 2015 až 2019 bývala v spoločnej domácnosti s obžalovaným a matkou, všetko bolo v poriadku, až kým Z. nepodviedol jej matku. Mama začala žiarliť, vyvolávala hádky, ale Z. ju nikdy nezbil, nebola svedkom, aby ju mal znásilniť, o tom sa dopyčovala až od matky, ktorá jej povedala, že jej pri tom sťahoval gačky. Nevidela, aby matku obžalovaný zbil, vie, že mala zlomený prst. Matka jej povedala, že ju mal Z. jedenkrát znásilniť, ale ona to nevidela. O tom, ako ma vypovedať na hlavnom pojednávaní, sa s nikým nedohodla.

V rámci doplnenia dokazovania svedkyňa G. L. zotrvala na tom, že klamala. Ľutuje to, že obvinila jej otca za to, čo nespravil. Boli tam iba hádky, nič viac. Niekedy začala matka, niekedy otec. Neskončilo sa to bitkou alebo násilím. Policajti jej povedali, že jej matka išla otca udať, že musí rozprávať to, čo ona. Ona nevidela, že by obžalovaný dával jej matke dole nohavice, to si vymyslela. Ona obžalovaného nevidela hrať na automatoch, iba o tom počula. Vie, že matka mala zlomený prst, ale to nespravil obžalovaný, ale spravila jej to v noci svokra. Obžalovaný sa jej matke nevyhrážal zabitím, to si vymyslela, o tom jej nepovedali policajti. Niekedy obžalovaný žiarlil, ak bol opitý. Matke sa obžalovaný nevyhrážal, to si vymyslela. Vie, že obžalovaný si našiel v Čechách inú ženu a chcel s ňou ostať, preto mama žiarlila. Ona si tiež vymyslela to, že obžalovaný mal jej mame kričať, že ju psychicky zničí a ak sa s niekým vyspí, tak jej odreže ruky a nohy, to jej nepovedali policajti. Ona vie, že matka plakala. Tiež si vymyslela to, že obžalovaný sa vyhrážal jej matke, že ju dostane na invalidný vozík, že je psychicky narušená a že ak sa o tom dopyčuje, že spí s iným, urobí si hrot z oboch strán ostrý a prepichne ju. To jej nepovedali policajti. K požívaniu alkoholických nápojov svedkyňa uviedla, že obžalovaný keď prišiel domov z roboty tak si vypil niekedy jednu fľašku vína, niekedy dve. Obžalovaný pracoval v Bratislave, v Čechách aj v Prahe. Bol tam mesiac a domov prišiel na dva, tri dni. Aj matka s obžalovaným niekedy pila. Niekedy si obidvaja vulgárne nadávali. Obžalovaný posielal domov peniaze poštou alebo cez T. L. alebo prišiel obžalovaný domov s peniazmi. Vie o tom, že jej matka bola raz navštíviť obžalovaného v práci, v Bratislave, kde išla s jej bratom K. C..

Svedkyňa G. L. na hlavnom pojednávaní tiež vypovedala, že o znásilnení sa dozvedela od policajtov, ktorí jej celú cestu rozprávali o tom, čo rozprávala jej matka. Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne z prípravného konania zo dňa 24.09.2019, kedy uviedla, že o znásilnení jej hovorila jej mamka, a hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedkyňa uviedla, že to počula od jej mamy, ale jej neverila a potom, keď jej to povedali policajti, tak povedala to, čo jej povedali. Od mamy to vedela skôr, ako jej to povedali policajti.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne G. L. z prípravného konania zo dňa 01.08.2019 a hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedkyňa uviedla, že ona sama tak prípravnom konaní nerozprávala, ten čo ju vypočúval, jej v tom pomáhal.

Svedkyňa G. L., dcéra poškodenej, vo svojej výpovedi zo dňa 01.08.2019 uviedla, že teraz býva už viac ako tri mesiace opäť u svojej mamy v dome, ale predtým bývala u svojho priateľa J. L. tiež vo P.L. I. asi jeden rok. Bývajú v drevenom dome, ktorý má dve časti, vpredu je kuchyňa, v ktorej spí mama so Z. Č. a ona sama spí v zadnej časti. Keď bola mladšia a bývala doma, tak posledné štyri roky u nich boli hádky a krik každý deň od rána do noci. Mama a Z. sa hádajú často, ale tie hádky začína Z., keď má vypité, vtedy je agresívny a nadáva mame. Rok bývala u priateľa, tak mala klud, ale teraz, keď sa vrátila opäť k mame, vidí, že sa nič nezmenilo, krik, zvada, nadávky na mamu. Z. častokrát zobral mame peniaze a potom šiel hrať automaty, aj pil. Keď všetko prehral a prepil, prišiel domov a robil bodrel. Keď prepil peniaze, tak potom nemali čo jesť a on zobral mamu, aby išla s ním po kontajneroch do Popradu. Keď niečo našli, doniesli to domov a museli to jesť, lebo iné nemali na jedenie. Mama veľakrát plakala a pýtala Z., aby prestal piť a hrať automaty, ale on nepočúval. Mama, keď mu niečo povedala, on jej povedal, že je kurva, piča a že sa jebe s celou osadou. Mama si našla robotu v Matejovciach Z. ju hneď kontroloval, žiarlil, lebo si myslel, že mama si nájde druhého. Pritom on sám si našiel frajerku, keď bol na robotách v Čechách a sám to povedal mame, počula to a ešte sa chválil, ako tej frajerke dobre urobil.

Z. pil veľa a často a keď mal vypité, tak sa hádal s mamou, to sú posledné štyri roky. Asi trikrát videla ako jej dal facku a zaháňal sa rukou, že ju udrie. Raz v noci asi pred pol rokom mali obaja vypité, mama si šla ľahnúť do postele v kuchyni. Ona bola v zadnej izbe a videla ako prišiel Z.. Vošla do kuchyne, že zhasne svetlo Z. na ňu zle pozrel, preto odišla do izby, tam nemajú dvere, preto videla až do kuchyne, kde spala mama. Videla, ako prišiel Z. k mame, chytil ju za ruku, mama sa zobudila a povedala mu, nech ide preč, on nechcel ísť. Mama zaspala. Z. začal ťahať mame dole nohavice, mama však spala, lebo bola opitá, preto začala ona na neho kričať, čo to robí, či nemá hanbu, že prečo ju vyzlieka, prečo jej dáva dole podprsenu. Kričala na neho aby prestal a on prestal. Z. bol doma zas asi pred tromi dňami opitý a nadával mame a vyhrážal sa jej že ju zabije, kričal, že zrobí tak, aby ostala na vozíku, hrozil mame päsťou. Mame vykričal, že ju psychicky zničí, že ak sa s niekým vyspí - pojebe, tak potom jej odreže ruky a nohy a potom už bude pokoj, Také jej kričí už dlho tie štyri roky a stále dokola, to sa nedá počúvať. Ona dostala strach, aj mama sa bála, lebo on keď je opitý, je agresívny. Mama raz hovorila, že musela spať na silu s Z., že jej nasilu vyzliekol veci, že nechcela mať s ním sex, kričala na neho, ale on si nedal povedať. Mama mala raz monokel na oku a povedala jej, že ju zbil Z.. To bolo minulého roku v septembri. Nevedela, že Z. minulý týždeň vraj znásilnil mamu, to jej povedala mama teraz, pri podávaní trestného oznámenia. Stále, keď je opitý sa mame vyhráža, že dosiahne to, že ju dostane na vozík, že bude psychicky narušená a oni, jej deti, sa o ňu budú musieť starať, že ju zabije, že keď sa pojebe s druhým, alebo sa o tom dopytuje, že si urobí hrot z oboch strán ostrý a že prepichne ju i seba. Mama to skôr neoznámila, lebo sa ho bála. Brat chodí málo na návštevy, prestal chodiť, lebo nechce počúvať hádky. Príde raz, dvakrát do mesiaca, sestra chodí častejšie. Mama má zo Z. strach, bojí sa ho, veľakrát plakala pre neho. Vo svojej výpovedi zo dňa 24.09.2019 uviedla, že chce spresniť svoju výpoveď z 01.08.2019. Všetko čo povedala, nebola až tak pravda. Z. je jej otcim, pravda je, že keď si vypije, tak potom má s mamou konflikty, hádajú sa a niekedy si nadávajú. Nikdy nevidela, aby Z. mamu znásilnil, len mamka jej to hovorila. Nevidela fyzické napadnutie, len sa niekedy hádajú. Niekedy dal mame facku, ale aj mama jemu. Nevidela, aby Z. dával mame v noci dole nohavice, keď bola opitá. To počula len od mamy a vo výpovedi z 01.08.2019 si to vymyslela. Z.W. sa mame nevyhrážal, že ju zabije, že zostane na vozíku, že ju psychicky zničí, ak s niekým spí a alebo že jej odreže ruky, klamala. Rozpor s predchádzajúcou výpoveďou nevedela vysvetliť.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok L.. T. Z., vyšetrovateľ, uviedol, že si spomína na svedkyňu poškodenú, ktorá podávala trestné oznámenie na obžalovaného. Pamätá si, že pri prvotnej výpovedi zotrvala na trestnom oznámení, ale pri ďalšom výsluchu už svoju výpoveď odvolala. Nevie, či prijímal trestné oznámenie, ale vo všeobecnosti oboznamujú svedkov s trestnými sadzbami. Určite sa nevyjadril, že urobí všetko preto, aby obžalovaný dostal 15 rokov. K poškodenej ani k obžalovanému nemá žiadny vzťah, meno G. L. mu nič nehovorí a nevie sa vyjadriť k údajnému nahováraniu svedkyne G. L. policajtní v aute o tom, ako má povedať.

Svedok T. L. na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a ku skutku uviedol, že nebol svedkom toho, čo sa kladie obžalovanému za vinu, obžalovaný u neho pracoval v čase pred vzatím do väzby, aj po prepustení z väzby. Obžalovaný u neho pracoval od roku 2019, boli to asi dva, tri turnusy, asi dva, tri mesiace. Predtým u neho nepracoval. Od svojho brata T. L. sa dopyčul, že obžalovaný bol vzatý do väzby, pretože mal zbiť a znásilniť manželku, ale tomu neveril, on nie je taký. Má vedomosť o tom, že medzi obžalovaným a jeho manželkou dochádzalo k hádkam, lebo bol aj svedkom ich telefonických rozhovorov, kedy si volali 4-5 krát do dňa, kontrolovala ho a kričala, o čom sa hádali nevie uviesť.

V rámci doplnenia dokazovania svedok T. L. vypovedal, že obžalovaný u neho robil a išiel domov na pohreb a z ničoho nič počul, že ho zobrali policajti a že sa údajne vyhrážal svojej žene a že ju zbil a ešte nevie, aké veci. To nie je pravda. Keď u neho obžalovaný pracoval boli tam nejaké telefonáty a nejaké hádky cez telefón. Obsahom hádok boli žiarlivostné scény, bližšie nevie povedať. Ona mu nadávala po cigánsky, že je plešatý a tak. Niečo mu povedala zlé, obžalovaný sa obhajoval. To vie, že sa niekedy hádali. Bolo to viackrát, čo počúval od chalanov, že sa hádali, že mu nadávala. Obžalovaný chodil domov každých 20 dní na 4 až 5 dní. Vtedy bol týždeň aj niečo a išiel kvôli tomu, že išiel na pohreb. Na pohreb išiel obžalovaný nejakého 23., 24., tak nejako. On obžalovanému dával peniaze, aby ich posielal poškodenej. Niekedy aj on poslal poštou, ale on neposielal priamo poškodenej. Poslal napríklad W. V. a ona jej dala. Za obdobie mesiac a pol až dva, kedy obžalovaný u neho robil, poslal jeho manželke peniaze asi dvakrát po 50,- Eur. Potom, keď obžalovaný išiel na pohreb, dal peniaze jemu. Svedok T. L. na hlavnom pojednávaní ďalej vypovedal, že obžalovaného zamestnávala jeho žena H. L. od začiatku sezóny, od marca až kým nebol vo väzbe na základe dohody o pracovnej činnosti. Na otázku,

prečo potom dohoda bola uzavretá od 31.05.2019 do 30.05.2020 svedok uviedol, že nebol asi v tej dobe začiatkom sezóny nerobil, až potom. Nemôže si pamätať všetko. Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka z prípravného konania zo dňa 11.10.2019, kedy uviedol, že obžalovaný u neho začal pracovať 03.07.2019, robili v Púchove, kde obžalovaný u neho pracoval asi do 15.07.2019, ale potom ho poprosil, či môže ísť domov na pohreb nejakému príbuznému, a jeho výpovedi z hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku. Svedok pri odstraňovaní rozporov najprv zotrval na výpovedi z hlavného pojednávania s tým, že si nepamätá všetko, avšak následne uviedol, že pred policajtmí hovoril pravdu. On si už nepamätá ten dátum, kedy obžalovaný robil, sú to tri roky dozadu. Obžalovaný u neho robil v roku 2019 pred väzbou možno mesiac a pol tak, ako je dohoda. Obžalovaný robil tri hodiny denne za 5,- až 10,- Eur plus nejaký bonus podľa toho, koľko chodil do roboty.

Svedok T. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná takmer celý život, žijú v jednej osade, pracovali spolu aj v Púchove aj v Čechách, obdobie si už nepamätá. Pamätá si, keď obžalovanému zomrela teta alebo sesternica boli v Púchove v práci, šiel domov na pohreb, dali mu peniaze. On neverí, že by obžalovaný poškodenú znásilnil, on nie je taký, nie je násilník, keby ju týral a znásilňoval neposielal by jej z práce peniaze a určite by to počula jej rodina, keby to tak bolo, zabili by ho. V Púchove mali začať pracovať 14.05.2018. Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka z prípravného konania a hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kde svedok uviedol, že opravuje svoju výpoveď, s tým, že v Púchove pracoval v roku 2019.

V rámci doplneného dokazovania svedok T. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vie, že to obžalovaný nespravil. Nevie, aký dátum to bol, 25. alebo 26., išiel na pohreb a nevie, čo sa potom stalo. Obžalovaný išiel z Púchova, kde v tom čase aj on robil, na pohreb sesternice. Čo sa týka dátumu, sú to tri až štyri roky, on si to presne nepamätá. Bolo to 24., 25., okolo konca mesiaca, ale presne nevie. S obžalovaným robili spolu pre švagra obžalovaného T. L. aj pri svedkovom bratovi. V roku 2017 alebo 2018 boli aj v Čechách, boli aj v Púchove. Keď pracovali v Čechách boli v práci 25 dní a potom išli na 5 dní domov. V Čechách pracoval s obžalovaným iba v období od apríla do novembra v rámci jedného roka. V Púchove nastúpili asi v máji, tiež tam boli 25 dní a potom išli domov na 4, 5 dní. Obžalovaný mu hovoril, že poškodenú má rád, posielal jej peniaze, keď potrebovala. Ona mu zavolała a obžalovaný jej poslal poštovou poukážkou. Posielal jej do mesiaca niekedy dvakrát, niekedy raz. On nebol prítomný žiadnych hádok medzi obžalovaným a poškodenou, o nezhodách vie iba z počutia.

Svedok T. L., švager obžalovaného, na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a uviedol, že obžalovaného pozná od malička a vie, že to urobiť nemohol, pracoval s ním v rokoch 2014 až 2018. S manželkou žili dobre, až kým ju v roku 2017 nepodviedol. Sestra ho udala zo žiarlivosti, nevedela mu to odpustiť, preto sa aj často hádali. Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka z prípravného konania a hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedok zotrval na výpovedi z hlavného pojednávania a uviedol, že s obžalovaným pracoval od roku 2014 až do 2018.

V rámci doplneného dokazovania svedok T. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný bol 23. zamestnaný na dohodu u T. L.. Nevie, okolo 25. alebo 26. bol obžalovaný telefonicky oboznámený svojou matkou, že mu zomrela jeho sesternica. Vie, že okolo 23. bol zamestnaný v Ladcoch alebo kde robili, v Púchove. O tom, kedy bol pohreb vie, bolo to 25. alebo 26., Q. V., aj on bol na pohrebe, takže to vie na sto percent. Následne na otázku, či pohreb mohol byť aj neskôr, nakoľko zo spisovej dokumentácie vyplýva 28., svedok uviedol, že pohreb bol 25., 26., 28., presne si nepamätá. Vie ale, že obžalovaný 23. doma nebol, bol doma 25., 26. On s obžalovaným pracoval po celý čas obdobia od roku 2015 až do roku 2019. V roku 2015 a 2016 pracovali spolu v Sokolove. Pracovali mesiac, potom boli 2, 3 dni doma. V rokoch 2017 a 2018 pracovali v Kútnej Hore. 18.03. obžalovaný skončil, ale nevie, či 2018 alebo 2019. Svedok ďalej vypovedal, že obžalovaný dával poškodenej stále peniaze, dával jej všetky výplaty. Peniaze jej dával obžalovaný do ruky, niekedy svedok jej posielal cez A. D.. Svedok jej takto posielal peniaze niekedy raz, niekedy dvakrát do mesiaca. Svedok tiež uviedol, že obžalovaný a poškodená hrali automaty. Oni dvaja všetko prehrali a potom sa vadili. On nebol svedkom toho, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal alebo ju fyzicky napadol. Raz videl, že jej vynadal, ale nie každý deň.

Svedok K. C., syn poškodenej, na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Postupom podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku súd prečítal výpoveď z prípravného konania, kedy uviedol, že keď býval

s obžalovaným a mamou bolo všetko v poriadku. O hádkach sa dozvedel od rodiny až potom, čo Z. zobrali policajti.

Svedok J. Č., synovec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si pamätá, že s obžalovaným robili asi týždeň, presný dátum si nepamätá, myslí, že to bolo v roku 2019 alebo 2020. Žena obžalovaného ich privolala, aby išli za ním do Bratislavy. Vykonávali pomocné práce ako podávanie tehál a potom v spaľovni triedili odpad. V tom čase bola v Bratislave aj poškodená. Pamätá si, že obžalovaný dával poškodenej peniaze a potom išli domov. Do Bratislavy cestoval spolu s G. Č., H. a K. C..

Svedok G. Č., synovec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že H. Č. prišla za ním, či by nechcel ísť do spaľovne, do roboty, za Z. Č.. On povedal, že ako brigádnik môže. S obžalovaným pracoval iba v Bratislave, rok uviesť nevie. Obžalovaný mu volal, či by nechcel ísť do roboty. Do Bratislavy cestoval vlakom s J. Č. a U. L.. V tom čase bola v Bratislave aj poškodená, prišla tam pracovať. On nevie povedať, kedy poškodená do Bratislavy prišla. Svedok nevedel uviesť, ako dlho bol v Bratislave, ani ako dlho v Bratislave zostala poškodená. On videl, ako obžalovaný dával poškodenej peniaze, ale nevie, koľkokrát to bolo ani koľko to bolo peňazí. Keď obžalovaný išiel kúpiť jedlo, kúpil aj poškodenej. Nevidel, že by sa obžalovaný hádal s poškodenu ani, že by jej nadával.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vypočul znalkyňu L.. L. C., ktorá v plnom rozsahu zotrvala na záveroch ňou vypracovaného znaleckého posudku č. 50/2019 s tým, že jej nie sú známe žiadne nové skutočnosti, ktoré by ovplyvňovali závery tohto posudku. K záverom znaleckého posudku uviedla, že po vyšetrení poškodenej H. Č. konštatuje, že jej pamäťové schopnosti a intelektové schopnosti sú v hraničnom pásme. Je orientovaná v realite. Jej osobnosť je zúžená, s malými zdrojmi radosti, slabou racionálnou kontrolou a veľkým afektívnym nábojom. V afektívne napätých situáciách sa dá u nej očakávať neadekvátne správanie. Sú u nej prítomné tendencie skrývať svoje pohnútky, nepovedať nič významné. Boli zistené problémy v sexuálnej oblasti, pričom sexualita nie je v súlade s emotivitou. Úroveň sebazpoznania je u nej nízka. Oblasť záujmov slabo diferencovaná. Neboli u nej zistené závažné znaky, kt. by svedčili pre ťažkú klinickú depresiu, ani znaky posttraumatickej stresovej poruchy. V súvislosti s vyšetrovaným skutkom neboli u nej zistené nadmerné sklony k vymýšľaniu. Boli u nej prítomné tendencie skresľovať detaily, ktoré si nezapamätala. Znalecké vyšetrenie bolo realizované po jej výpovedi. Jej vyjadrenia ohľadom skutku boli vágne. Na otázky odpovedala neviem, nepamätám sa, nepoviem, aby to policajti zas neprekrútili a podobne. Z psychologického hľadiska tieto vyjadrenia znalkyňa v tom čase vyhodnotila ako účelové, v snahe zlepšiť jej, aj druhovu nepriaznivú situáciu.

V prítomnosti znalkyne L.. L. C. súd následne oboznámil záznam z výsluchu svedkyne poškodenej H. Č. na CD nosiči zo dňa 01.08.2019, vo vzťahu ku ktorému znalkyňa uviedla, že neverbálny prejav na tomto v podstate odzrkadľuje emocionálnu plochosť poškodenej. Zásadné rozpory medzi verbálnym a neverbálnym prejavom menovanej nezaznamenala. Výpoveď ako celok pôsobila relatívne konzistentne. Nenašla momenty, kde by si výrazne protirečila. Výpoveď nepôsobila ako naučená. Poškodená uvádzala znásilnenie, ktoré malo predchádzať podaniu trestného oznámenia. Ak sa nemýli, trestné oznámenie bolo podané 31.07. a táto výpoveď bola 01.08., teda výpoveď bola po podaní trestného oznámenia. Nedá sa vylúčiť, že takým zásadným popudom k podaniu trestného oznámenia mohlo byť ňou uvedené znásilnenie, samozrejme, v spojení s hnevom na obžalovaného v súvislosti s udávanou neverou. Z psychologického hľadiska, vzhľadom na štruktúru odpovedí poškodenej, emocionálny sprievod, odpovede na opakovane kladené otázky, tempo reči, plynulosť reči, sa dá jej výpoveď hodnotiť ako pomerne objektívna.

V prítomnosti znalkyne L.. L. C. súd oboznámil taktiež záznam z výsluchu svedkyne poškodenej H. Č. na CD nosiči zo dňa 19.09.2019, vo vzťahu ku ktorému znalkyňa uviedla, že počas tejto výpovede bola zjavnejšia v úvodnej časti tenzia, teda napätie u poškodenej. Či tá tenzia súvisela s nejakým pocitom viny alebo skôr z takého vnútorného rozpoloženia menovanej, je ťažko objektívne posúdiť. Čo sa týka konzistencie výpovede, inak formulovala odpovede na otázky, ktoré sa týkali priamo vyšetrovaného skutku a na odpovede, ktoré jej boli kladené obhajcom. Tam sa menilo tempo reči, hlasitosť reči. Takže jej vyjadrenia ohľadom vyšetrovaného skutku mali úplne inú kvalitu ako v tej predchádzajúcej výpovedi. V prvej fáze, keď sa vyjadrovala k tomu, že si všetko vymyslela, bola v oveľa väčšom napätí a z psychologického hľadiska sa dá usudzovať, že rozprávanie bolo u nej oveľa ťažšie, že sa jej to vylovene týka, ale nedá sa vylúčiť aj určitá dávka strachu. Na otázky ohľadom zamestnania jej partnera odpovedala kvalitatívne úplne inak, bez tenzie, bez zaváhania, promptne. V prvej výpovedi dokázala

udalosti popísať podrobnejšie, zameriavala sa na detaily. V tej druhej výpovedi boli tie odpovede oveľa jednoduchšie ako ona dokáže podať. Opierajúc sa o výsledky znaleckého vyšetrovania, v druhej výpovedi tiež na otázky odpovedala veľmi vágne a veľmi jednoduchými slovnými konštrukciami, ktoré nezodpovedali jej intelektu. V súvislosti s motívom druhej výpovede poškodenej sa nedá vylúčiť snaha účelovo zlepšiť nepriaznivú situáciu jej druha. Druhá výpoveď sa z psychologického hľadiska javí viac ako účelová.

Na otázku, či svedkyňa poškodená počas znaleckého vyšetrovania priznávala príznaky, ktoré by svedčili pre zhoršenie psychického stavu, znalkyňa odpovedala, že tak, ako uviedla v odpovedi na otázku č. 3, menovaná nepriznávala žiadne takéto príznaky. Jej mimika a pantomimika ale boli zjavne výrazne racionálne kontrolované. To znamená, že dávala veľký pozor na to, ako sa tvári, aké gestá používa. Už od začiatku odpovedí bola ostražitá, spočiatku dokonca aj odmietla spolupracovať. Časté boli u nej odpovede typu neviem, snaha nepovedať nič dôležité a takisto boli u nej v tom čase zistené disimulačné tendencie, to znamená snaha popierať akékoľvek príznaky a rovnako v objektívnych testových metódach boli prítomné znaky výraznej úzkosti, ktoré svedčia o tom, že už dlhší čas sa u nej táto úzkosť objavovala. Čiže nebolo to len situačné v čase znaleckého vyšetrovania.

Na ďalšie položené otázky znalkyňa odpovedala, že nemôže vylúčiť ani objektívne potvrdiť, že by sa úzkostné stavy poškodenej dali pripisovať konaniu obžalovaného. Jednoznačne sa nedá potvrdiť, že by konanie obžalovaného spôsobovalo poškodenej psychické a fyzické utrpenie, avšak chce dodať, že príkorie, ako také, sa nedá medicínsky objektívne potvrdiť. Ona, ako znalkyňa, sa môže vyjadriť, či sú prítomné príznaky psychickej poruchy, depresie, ale či určitá osoba vnímala konanie inej osoby ako príkorie, to sa nedá medicínsky potvrdiť. Miera pociťovaného príkororia sa nedá zmerať. Ide o kategóriu vyslovene subjektívnu.

Postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok č. 50/2019 vypracovaný L.. L. C., znalkyňou z odboru psychológia, ktorého závery znalkyňa uviedla v rámci jej výpovede na hlavnom pojednávaní.

Postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok č. 56/2019 vypracovaný znalkyňou T.. H. G., znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Z posudku vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou a, podľa vyjadrenia obžalovaného, nebol pod vplyvom alkoholu. U obžalovaného nebolo zistené narušené vnímanie, myslenie je v kontakte s realitou, je schopný pamätať si a reprodukovať udalosti. Bola zistená anomálne štruktúrovaná osobnosť, zmiešaná porucha osobnosti F 61.0 podľa MKCH-10, emočne nestabilnú s dissociálnymi rysmi, so znakmi impulzivity, irratibility a explozivity, ktorá sa prejavuje neschopnosťou prispôbovať sa pravidlám, sťaženou kontrolou emócií, sklonom k výbuchom hnevu, neschopnosťou kontrolovať explozívne správanie, čo je potencované užitím alkoholu, neschopnosťou poučiť sa z predchádzajúcej negatívnej skúsenosti, nezodpovednosťou a nerešpektovaním sociálnych noriem. Obžalovaný bol schopný rozpoznať a ovládať svoje konanie. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného boli v období od 11.11.2015 do 31.07.2019 znížené v rozličnej miere v závislosti od množstva požitého alkoholu, avšak nikdy nie úplne vymiznuté. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania. U obžalovaného bolo zistené viacročné užívanie alkoholu bez rozvoja závislosti, ktoré znalkyňa hodnotí ako škodlivé užívanie alkoholu (abúzus alkoholu).

Súd postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď znalkyne L.. L. C. z prípravného konania, kedy uviedla, že zotráva na záveroch znaleckého posudku, ktorý bol vykonaný so svedkyňou poškodenou H. Č..

Súd postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď znalkyne T.. H. G. z prípravného konania, kedy uviedla, že zotráva na záveroch znaleckého posudku, ktorý bol vykonaný s obžalovaným.

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku prečítal trestné oznámenie zo dňa 31.07.2019, kedy poškodená ku skutku uviedla, že všetko sa začalo kaziť dňa 11. novembra 2015, keď sa Z. vrátil z Čiech, kde pracoval. Začali sa hádky a bitky, lebo si našiel frajerku. Stávalo sa, že šesť až sedemkrát do mesiaca sa opil a potom ju fyzicky napadol, nútil ju piť, bil ju, dával jej facky, vulgárne jej nadával, že je štetka a kurva. Dostával peniaze na deti, ktoré jej manžel zobral a nemala čo jesť. Raz prišiel

manžel domov opitý, sadol si na posteľ, začal jej nadávať, stiahol si nohavice a znásilnil ju, nebránila sa, lebo to nemalo zmysel. Popritom mu hovorila, aby prestal, že to nechce, ale povedal, že on môže, že je jeho manželka a je to jeho povinnosť. Stávalo sa, že sex mali štyri alebo päťkrát do mesiaca, keď ona nechcela. Hovorila mu, že to nechce, vedel, že to robí nasilu. Naposledy sa to stalo pred týždňom, keď manžel prišiel domov opitý, začal jej bezdôvodne nadávať do kuriev, stiahol jej nohavičky, kedy mu hovorila, že to nechce, že má menzes, na čo povedal, že jemu to nevádi a na posteli ju znásilnil. Toto urobil aj párkrát pre dcérou G., ktorá videla, že keď bol opitý tak mi chcel stiahnuť nohavičky, robil to bez hanby aj pred dcérou. Dcéra mu v tom vždy zabránila, keď tam bola, pred dcérou ju nikdy neznásilnil. Na políciu nešla skôr, lebo manžel sa jej vyhrožoval, že keď to oznámi prereže jej žily na rukách a nohách, aby zostala na vozíku a prereže sebe aj jej krk.

Trestnú činnosť mal súd preukázanú aj ďalšími, listinnými dôkazmi, a to v rozsahu a spôsobom, tak ako je to uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania.

Z dohody o pracovnej činnosti z 02.07.2019 a dohody u ukončení dohody o pracovnej činnosti z 06.08.2019, vyplýva, že obžalovaný pracoval u T. L. od 03.07.2019 do 08.08.2019, zo správy z Okresného úradu W., Odbor živnostenského podnikania z 10.10.2019, je zrejmé, že Z. Č. nebol evidovaný v registri. Obžalovaný ku dňu 11.10.2019 nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol v evidencii od 03.08.2018 do 19.02.2019 a dňa 20.02.2019 bol vyradený z dôvodu nespolupráce s úradom. Predtým bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 26.08.2011 do 11.06.2017. Podľa správy Sociálnej poisťovne je evidovaný ako zamestnanec u zamestnávateľa v obdobiach od 06.02.2017 do 10.03.2017, 20.06.2017 do 28.07.2017, 31.05.2019 do 28.06.2019 a od 03.07.2019 do 08.08.2019 (dohoda o pracovnej činnosti) a od 29.11.2017 do 25.01.2018 (pracovný pomer). Z pracovnej zmluvy z 27.11.2017 vyplýva pracovný pomer obžalovaného so zamestnávateľom T. U. U..G..C.. so vznikom pracovného pomeru 29.11.2017 do 30.04.2018 a miestom výkonu práce Poprad - Matejovce a zo skončenia pracovného pomeru zamestnávateľom v skúšobnej dobe medzi uvedenými stranami vyplýva ukončenie pracovného pomeru ku dňa 25.01.2018. Z dohody o pracovnej činnosti z 30.05.2019 vyplýva jej uzavretie medzi obžalovaným a zamestnávateľom H. L. na dobu od 31.05.2019 do 30.05.2020 a z dohody o ukončení dohody o pracovnej činnosti medzi uvedenými stranami vyplýva ukončenie dohodnutej práce dňa 28.06.2019. Z dohody o pracovnej činnosti z 19.06.2017 vyplýva jej uzavretie medzi obžalovaným a zamestnávateľom J. L. na dobu od 20.06.2017 do 29.07.2017 a z dohody o skončení dohody o pracovnej činnosti medzi uvedenými stranami vyplýva skončenie pracovnej činnosti dňom 28.07.2017. Z dohody o pracovnej činnosti z 05.02.2017 vyplýva jej uzavretie medzi obžalovaným a zamestnávateľom T. L. na dobu od 06.02.2017 do 30.05.2017. Z dohody o pracovnej činnosti z 20.09.2016 vyplýva jej uzavretie medzi obžalovaným a zamestnávateľom Y. L. na dobu od 20.09.2016 do 31.12.2016 a z dohody o rozviazaní dohody o pracovnej činnosti medzi uvedenými stranami vyplýva ukončenie pracovného pomeru dňa 27.09.2016.

Z rozkazu o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu W.Ž., odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-KK-OVVS-2018/005461-2 zo dňa 20.04.2018, právoplatného dňa 11.06.2018, súd zistil, že týmto rozkazom bol obvinený Z. Č.H. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/, e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, iným hrubým správaním na osobe blízkej, ktorého sa dopustil tým, že dňa 24.01.2018 v čase okolo 22:45 h na adrese B. J. XX/XXX, P. I. po požívaní alkoholických nápojov vzájomne sa pobil so svojou manželkou obvinenou H. Č., a to tak, že sa vzájomne škriabali po tvári a ťahali za vlasy, bili jeden druhého, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 35,- Eur.

Z poštového poukazu zo dňa 24.06.2019 vyplýva poukázanie sumy 100,- Eur H. L. adresátovi - H. Č.. Z poštového poukazu zo dňa 08.07.2019 vyplýva poukázanie sumy 50,- Eur T. L. adresátovi - H. Č..

Z potvrdenia o účasti na pohrebe vyplýva, že Y. T. L. U. M. P., O. X, W., IČO: XX XXX XXX v tomto potvrdzuje, že Z. Č., nar. XX.XX.XXXX bol účastný na pohrebe neb. Q. V., sesternice, dňa 29.07.2019 o 14:00 hod. konanom vo P. I..

Z lekárskej správy T. T.Š. zo dňa 26.01.2018 vyplýva, že svedkyňa poškodená H. Č. bola, z dôvodu, že bola zbitá manželom, ošetrovaná na chirurgickej ambulancii v W.T. pre úraz, a to zlomeninu tretieho prsta ľavej ruky a viaceré povrchové poranenia hlavy pns, s diagnózou S6261 - Zlomenina iného prsta ruky,

horný článok. Od 25.01.2018 bola práceneschopná a dňa 29.01.2018 absolvovala kontrolu zdravotného stavu.

Zo správy B. J.. P. H. W. zo dňa 21.09.2022 vyplýva, že svedkyňa poškodená H. Č. bola dňa 25.01.2018 a dňa 31.01.2018 ošetrovaná pre úraz - zlomený prst na ruke na Traumatologickej ambulancii B. J.. P. H. P. W. B.. C.. Z lekárskej správy T. L. L. zo dňa 25.01.2018 vyplýva, že v uvedený deň bola svedkyňa poškodená H. Č. ošetrovaná na traumatologickej ambulancii z dôvodu, že včera bola udretá opakovane manželom do ľavej strany tváre a vykrútený tretí prst pravej ruky, v bezvedomí nebola, amnéziu na úraz nemala, kde diagnóza bola stanovená ako S00.7 Viaceré povrchové poranenia hlavy, S62.61 Zlomenina iného prsta ruky, horný článok.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či boli zabezpečené súdom, orgánmi činnými v trestnom konaní alebo niektorou zo strán trestného konania. Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, že od dňa 11. novembra 2015 do dňa 31. júla 2019 v rodinnom dome v obci P. I., na ul. B. J. Č.. XX/XX, okres Kežmarok spôsobil svojej manželke H. Č. v spoločnej domácnosti fyzické a psychické utrpenie tým, že jej v spoločnej domácnosti opakovane 6 až 7 krát do mesiaca pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, pričom ju bil po rôznych častiach tela, kopal do nej, dával jej facky, ťahal za vlasy, sácal ju, zdvíhal na ňu ruku, nadával jej, že má pohlavný styk s inými, brával jej neustále finančné prostriedky, ktoré ona dostávala od štátu, čím nemala na živobytie, v presnere nezistený deň mesiaca september roku 2018 po predchádzajúcej hádke ju zbil spôsobom, že mala modriny a zlomený prst na ruke a dňa 11. decembra 2015 po tom, ako prišiel z Čiech vo večerných hodinách opitý domov, zobudil manželku ležiacu na posteli v kuchyni a začal jej vulgárne nadávať, že sa chce s ňou milovať, pretože to je jeho povinnosťou mať s ňou sex, odkryl perinu, otočil ju na chrbát, vyzliekol jej nohavičky, začal ju bozkávať na prsia, rozťahol jej nohy, pričom do nej vnikol, vykonal súlož, čo trvalo len chvíľu aj napriek jej nesúhlasu a plaču, že to nechce a snažila sa ho rukami odtrhnúť od seba, čo sa jej z dôvodu fyzického hendikepu nepodarilo, a následne dňa 23. júla 2019 o 17.00 hod. v mieste trvalého bydliska pristúpil obžalovaný ku svojej manželke a začal jej vyzliekať nohavičky aj napriek vedomiu, že mala v tom čase menštruáciu, skrz jej slovnému nesúhlasu vykonal s ňou súlož, pričom táto sa nebránila, neodstrkovala ho, lebo sa bála z dôvodu, že po jeho výstupoch voči poškodenej tejto uvádzala, že keď to oznámi na políciu, tak jej prereže žily na rukách a nohách tak, aby ostala na invalidnom vozíku, prereže aj sebe krk, čím týmto svojim konaním vyvolával u manželky, poškodenej H. Č., pocit strachu a stresu z obavy z ďalšieho násillia, obavy o jej zdravie a život.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel a na svoju obranu uviedol, že alkohol požíva, avšak nesprával sa pod vplyvom alkoholu agresívne. Zotrval na tom, že obvinenia poškodenej na základe prvotného výsluhu sa nezakladajú na pravde, všetko si to na neho vymyslela, manželka je na neho žiarlivá, vyvoláva hádky.

Súd obrane obžalovaného neuveril, jeho tvrdenia boli vyvrátené hlavne prvotnými výpoveďami svedkyne poškodenej H. Č. a svedkyne, jej dcéry, G. L.. Poškodená H. Č. vo svojej výpovedi pri prvom výsluchu po vznesení obvinenia poukázala na to, že manželstvo bolo najprv harmonické, ale neskôr sa manžel dopustil nevery, vyčítal jej, že ho podvádza, pričom tieto výčitky vyústili i do fyzických útokov. Uviedla, že ju manžel bije, kope do nej, vulgárne jej nadáva, vynucuje si pohlavný styk, vyhráža sa jej.

Súd má za to, že poškodená pri podávaní trestného oznámenia a pri prvom výsluchu dňa 01.08.2019 podrobne a konzistentne popísala spolužitie s obžalovaným, jeho správanie sa voči nej, kde uvádzala značné časové obdobie, takmer štyroch rokov, trvania protiprávnej činnosti obžalovaného a taktiež značnú frekvenciu útokov. Ku konaniu dochádzalo v ich domácnosti, pričom k fyzickým atakom dochádzalo takmer vždy bez priamych svedkov. Uviedla, že manžel jej v septembri 2018 zlomil prst na ruke a mala aj monokel pod okom. Obžalovaný násilným konaním spôsobil svojej manželke fyzické aj psychické utrpenie, a to tým že ju bil, nadával jej, kopal do nej, vulgárne jej nadával, pričom svoje konanie ospravedlňoval tým, že je jej manžel, a že on môže. Problémom, spúšťačom a akceleratorom agresívneho správania sa obžalovaného je alkohol. Obžalovaný sa opil, potom prišiel domov, kde poškodenej nadával, dával jej facky, strkal do nej, kopal ju, vyhrážal sa jej, že jej prereže žily na rukách a nohách tak, aby ostala na invalidnom vozíku, prereže aj sebe krk, čo u nej vyvolávalo stres a strach o neho. Opísala, ako sa obžalovaný správal pod vplyvom alkoholu, že sa u neho prejavovalo agresívne správanie. Všetko to vyvrcholilo na dňa 23.07.2019, kedy sa opäť opil, a po príchode domov sa správal

agresívne, chcel od nej pohlavný styk, čo ona nechcela. Zopakovala sa pritom situácia z novembra 2015, kedy ju proti jej vôli vyzliekol, stiahol jej nohavičky a vykonal súlož, čo ona nechcela. Pohlavný styk bol vynútený násilím, keď obžalovaný držal svoju manželku na silu za ruky, pričom mu hovorila, aby prestal, plakala, že to nechce. Celú túto situáciu ako dlhodobé požívanie alkoholu obžalovaným, jeho agresívne prejavy, jej strach z neho a o to, čo bude, zle psychicky znášala.

Prvotná výpoveď poškodenej korešpondovala aj so skutočnosťami uvádzanými pri podávaní trestného oznámenia a je v súlade aj s výpoveďou dcéry G. L. z prípravného konania zo dňa 01.08.2019, kedy uviedla, že bola priamym svedkom správania sa obžalovaného. Táto zhodne ako poškodená uviedla, že obžalovaný pil a potom bol agresívny. V prípravnom konaní pri prvom výsluchu vypovedala, že asi štyri roky sa obžalovaný jej mame vyhráza a asi trikrát videla ako dal jej mame facku a rukou sa zaháňa, že ju udrie. Potvrdila, že raz mala mama monokel a zlomený prst na ľavej ruke, pričom mama jej povedala, že jej to spôsobil obžalovaný. Svedkyňa podrobne popísala spolužitie obžalovaného a poškodenej, hádky, jeho nadávky, obžalovaný sa jej matke vyhráжал, kričal, že urobí tak, aby zostala na vozíku, hrozil jej päšťou, vykrikoval, že ju zničí. Taktiež videla ako obžalovaný chcel mať pohlavný styk s jej mamou bez jej súhlasu. Mama má z obžalovaného strach, bojí sa ho.

Vzhľadom k tomu, že svedkovia na hlavnom pojednávaní svoje výpovede zmenili v prospech obžalovaného Z. Č., sa súd zaoberal jednak dôvodmi, ktoré ich viedli k zmene výpovede a v kontexte s inými dôkazmi, aj vierohodnosťou ich výpovedí. Svedkyňa poškodená zmenila svoju výpoveď, kedy pri neskoršej výpovedi uvádzala, že si to všetko vymyslela. Výpovede menili aj svedkyňa G. L., ktorá navyše uviedla, že obžalovaný sa správal k matke normálne a iba jedenkrát jej matka povedala, že ju obžalovaný znásilnil. Svedok T. L. uviedol, že neverí, že obžalovaný skutok spáchal, pretože neverí, že obžalovaný je násilník. V tejto súvislosti súd poukazuje na znalecké dokazovanie, ktoré presne stanovilo negatívnu povahu obžalovaného. Taktiež sa svedok T. L. rozporne vyjadroval k dátumu, kedy s obžalovaným pracoval na turnusoch v Púchove. Poukazujúc na výpovede svedkov, bol vo veci vypočutý vyšetrovateľ, ktorý potvrdil, že nikoho na výpoveď nenavádzal, meno G. L. mu nič nehovorí a nevie nič o údajnom nahovárani svedkyne G. L. policajti v aute o tom, ako má vypovedať. Svedok T. L. ako zamestnávateľ obžalovaného uviedol, že má vedomosť o tom, že medzi obžalovaným a jeho manželkou dochádzalo k hádkam, ale bližšie sa k týmto hádkam vyjadriť nevie. Svedok T. L. uviedol, že poškodená sa s obžalovaným hádala, a to preto, lebo si našiel inú známosť, poškodená žiarlila. Svedkovia J. Č. a G. Č. sa vedeli vyjadriť výlučne ku skutočnosti, že jeden týždeň s obžalovaným pracovali v Bratislave, kde bola prítomná aj poškodená.

Zmenenú výpoveď svedkýň súd hodnotí ako účelovú, v snahe pomôcť obžalovanému. Zmenu, resp. úpravu výpovede zo dňa 01.08.2019 poškodená H. Č. odôvodnila tým, že pri podávaní trestného oznámenia a pri danej prvotnej výpovedi chcela manžela iba vystrašiť, lebo na ňu žiarlil, prestal ju počúvať, hádal sa s ňou a z tohto dôvodu na hlavnom pojednávaní zotrvala na výpovedi zo dňa 19.09.2019. K zmene výpovede poškodenej sa vo svojom posudku vyjadruje aj znalkyňa z odboru psychológia L. L. C., kde konštatuje, že poškodená nemá výrazné sklony k vymýšľaniu, má snahu o popierania správania obžalovaného, jej vyjadrenia k osobe obžalovaného boli vágne, odpovedala slovami nevie a z psychologického hľadiska sa jej výpoveď javila ako účelovo zmenená v snahe zlepšiť nepriaznivú situáciu. Nelogicky vyznieva jej druhotná výpoveď v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, keď uviedla, že si všetko vymyslela, aj z toho dôvodu, že z úradného záznamu OR PZ v W., vyplýva, že dňa 22.08.2021 poškodená privolala hliadku potom, čo sa k nej obžalovaný vrátil domov, hoci mal zákaz priblíženia, bol opitý a trvala na tom, aby jej pokoj. Svedkovia síce zmenili svoje výpovede na hlavnom pojednávaní, avšak v prípravnom konaní boli ich výpovede konzistentné pokiaľ išlo o miesto, čas, spôsob spáchania skutku ako aj osobu, ktorá ho mala spáchať, na hlavnom pojednávaní boli ich výpovede jednoznačne zamerané na vyvinenie obžalovaného. Svedkyne v prípravnom konaní vo svojich výpovediach podrobne, presvedčivo a logicky opísali situáciu a okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutkov. U poškodenej je zmena výpovede v prospech obžalovaného prejavom obranného mechanizmu - racionalizácie svojho správania ako aj správania obžalovaného.

Súd má za to, že prvotné výpovede poškodenej a svedkyne G. L. sú hodnoverné a pravdivé, poškodená výpoveď zmenila z dôvodu obavy z obžalovaného. Neobstojí ani na hlavnom pojednávaní uvádzané vysvetlenie poškodenej, že trestné oznámenie podávala kvôli sestre obžalovaného, lebo ku nej „chodila na bitku“. Toto tvrdenie poškodenej súd vyhodnotil ako účelové v snahe zbaviť obžalovaného trestnej zodpovednosti a navyše v danej veci absolútne irelevantné. Súd má súd za to, že táto verzia

poškodenej, že sestra obžalovaného ju chodila biť, bola vymyslená, keďže v prípravnom konaní pri podávaní trestného oznámenia, ani pri jeho doplnení a následne pri prvotnej výpovedi poškodenej sestru obžalovaného vôbec neuvádzala. Prvotné výpovede poškodenej a svedkyne G. L. sú podporené aj závermi znaleckého posudku z odboru psychiatria T. H. G., ktorá znaleckým vyšetrením u obžalovaného diagnostikovala anomálne štruktúrovanú osobnosť, emočne nestabilnú so znakmi impulzivitu. Nebolo preukázané, žeby prvotné výsluchy v prípravnom konaní boli ovplyvňované vyšetrovateľom tak ako to vo výpovedi tvrdil obžalovaný, ale aj svedkyňa G. L.. Obžalovaný podľa názoru súdu neuviedol žiadne relevantné skutočnosti podporujúce jeho tvrdenie o tom, že celý prípad si manželka vymyslela a nebolo ani preukázané, žeby poškodenej, mala ovplyvniť svedkyňu G. L. a jej prvotnú svedeckú výpoveď.

Záver o hodnovernosti a pravdivosti prvotnej výpovede svedkyne poškodenej je tiež výrazne podporovaný obsahom výpovede znalkyne L. L. C., v ktorej prítomnosti súd na hlavnom pojednávaní oboznámil záznamy z výsluchu svedkyne poškodenej H. Č. na CD nosiči tak zo dňa 01.08.2019, ako aj zo dňa 19.09.2019. Zatiaľ čo k výpovedi svedkyne poškodenej zo dňa 01.08.2019 znalkyňa uviedla, že v rámci tejto nezaznamenala zásadné rozpory medzi verbálnym a neverbálnym prejavom, výpoveď ako celok pôsobila relatívne konzistentne, nenašla momenty, kde by si svedkyňa poškodenej výrazne protirečila a výpoveď nepôsobila ako naučená, v prípade výpovede zo dňa 19.09.2019 bola v úvodnej časti (kde svedkyňa poškodenej o. i. vypovedala, že si všetko na manžela vymyslela a negovala znásilnenie, týranie aj vydieranie) zjavnejšia tenzia, teda napätie u poškodenej, jej vyjadrenia ohľadom vyšetrovaného skutku mali úplne inú kvalitu ako v tej predchádzajúcej výpovedi. V prvej fáze, keď sa vyjadrovala k tomu, že si všetko vymyslela, bola v oveľa väčšom napätí a z psychologického hľadiska sa dá usudzovať, že rozprávanie bolo u nej oveľa ťažšie, že sa jej to vylovene týka. Na otázky ohľadom zamestnania jej partnera odpovedala kvalitatívne úplne inak, bez tenzie, bez zaváhania, promptne. V prvej výpovedi dokázala udalosti popísať podrobnejšie, zameriavala sa na detaily. V tej druhej výpovedi boli tie odpovede oveľa jednoduchšie ako ona dokáže podať. V druhej výpovedi na otázky odpovedala veľmi vágne a veľmi jednoduchými slovnými konštrukciami, ktoré nezodpovedali jej intelektu. V súvislosti s motívom druhej výpovede poškodenej znalkyňa uviedla, že sa nedá vylúčiť snaha účelovo zlepšiť nepriaznivú situáciu jej druhu. Druhá výpoveď sa z psychologického hľadiska javí viac ako účelová.

Na margo zmenenej výpovede svedkyne G. L. sa žiada doplniť, že táto zmenu tvrdených skutočností odôvodnila rôznymi okolnosťami, modifikovanými pri tej - ktorej výpovedi. Pri svojom druhotnom výsluchu v prípravnom konaní dňa 24.09.2019 zmenu výpovede odôvodnila tým, že jej povedala mamka, čo má povedať alebo si to vymyslela. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.06.2020 vypovedala, že pri prvej výpovedi klamala, bola vtedy tehotná a policajt jej v aute presne povedal, čo má povedať, že musí hovoriť pravdu, že matka sa priznala, ale ona klamala. Napokon, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.11.2022 uviedla, že si myslela, že keď obžalovaného udá, že ho len postraší. Následne vypovedala, že policajti jej povedali, čo povedala poškodenej a ona potom povedala to, čo jej povedali policajti. Následne na jednotlivé kladené otázky svedkyňa odpovedala, že ňou pôvodne uvádzané skutočnosti si vymyslela a tieto jej policajti nepovedali. Ani samotná svedkyňa G.Q. L. teda nevedela ňou vykonanú zmenu výpovede náležite objasniť, keď po prvotnej výpovedi v prípravnom konaní uvádzala rôzne verzie dôvodov a príčin, ktoré ju mali primäť k tomu, aby pri prvotnom výsluchu vypovedala nepravdivo.

V súvislosti so zranením svedkyne poškodenej H. Č. je potrebné uviesť, že tak svedkyňa poškodenej H. Č., ako aj svedkyňa G.Q. L., v rámci ich výpovedí na hlavnom pojednávaní (ako aj v prípravnom konaní), potvrdili, že svedkyňa poškodenej v minulosti mala zlomený prst, avšak, opäť rozporne s ich prvotnými výpoveďami, uviedli, že toto zranenie jej nepôsobil obžalovaný. V tomto smere na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.06.2020 svedkyňa poškodenej uviedla, že k zraneniu došlo, keď u svokry dvihla debničku s drevom. Následne, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.08.2022 vypovedala, že zranenie si sama spravila, keď v hneve chytila a hodila na svokra so švagrinou debnu, v ktorej mala svokra smeti. Svedkyňa G. L. na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2022 vypovedala, že ona vie, že poškodenej mala zlomený prst, ale to jej nespravil obžalovaný, ale spravila jej to svokra v noci. Vo vzťahu k zraneniu svedkyne poškodenej - zlomenému prstu súd poukazuje na prečítané lekárske správy T. T. T. a T. L. L., z ktorých jednoznačne vyplýva, že pôvodcom zranenia poškodenej bol práve obžalovaný, keď sa svedkyňa poškodenej dostavila na ošetrovanie z dôvodu, že bola dňa 24.01.2018 zbitá manželom, tak pre opakované údery do tváre, ako aj vykrútený tretí prst ľavej ruky. Z uvedených lekárskeho správ pritom nevyplýva ani zmienka o prezentovanom konflikte poškodenej so svokrou či švagrinou, či dvíhaní alebo hádzaní debny so smetami alebo drevom. Práve naopak, z oboznámených

lekárskych správ je evidentné, že príčinou ošetrenia poškodenej dňa 25.01.2018 na traumatologickej ambulancii bolo jej napadnutie obžalovaným predchádzajúceho dňa. Aj uvedené potom dokumentuje a do značnej miery vplyva na vnímanie pravdivosti výpovedí svedkyne poškodenej a svedkyne G. L. na hlavnom pojednávaní. Zatiaľ čo obsah lekárskych správ korešponduje so skutočnosťami uvádzanými svedkyňou poškodenou v trestnom oznámení a v jej prvotnej výpovedi v prípravnom konaní, ako aj so skutočnosťami uvádzanými svedkyňou G. L. v jej prvotnej výpovedi, je v zrejmom nesúlade s tvrdeniami svedkyne poškodenej a svedkyne G. L. prezentovanými nimi na hlavnom pojednávaní.

Nakoľko z prečítanej lekárskej správy T. L. L. bolo zistené, že poškodená bola na traumatologickej ambulancii ošetrená pre úraz - zlomený prst na ruke dňa 25.01.2018, pričom úraz utrpela deň predtým („včera“), t. j. dňa 24.01.2018, súd v skutkovej vete upravil a precizoval dátum vzniku zranenia svedkyne poškodenej - zlomeniny prsta tak, ako tento vyplynul z vykonaného dokazovania.

Ak obžalovaný tvrdí, že poškodenej vulgárne nenadával, ani ju fyzicky nenapádal, možno jej raz dal facku, tieto jeho tvrdenia nekorešponujú ani s výpisom z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, z ktorého vyplývajú opakované postihnutia obžalovaného za priestupky spáchané voči poškodenej, ktorej nielenže vulgárne nadával, ale túto aj opakovane fyzicky napadol. Zároveň tieto tvrdenia obžalovaného nekorešponujú s obsahom lekárskych správ, z ktorých vyplýva, že zranenia, ktoré poškodená utrpela, boli spôsobené údermi obžalovaného, kde tento poškodenej popri viacerých povrchových poraneniach hlavy spôsobil dokonca zlomeninu prsta ľavej ruky. Aj uvedené svedčí o intenzite konania obžalovaného. I keď možno pripustiť, že poškodená nebola vždy iba pasívnym akceptantom násilia produkovaného obžalovaným - tak, ako to vyplýva z rozkazu o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu W., odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-KK-OVVS-2018/005461-2 zo dňa 20.04.2018, vychádzajúc z ktorého išlo o vzájomné škriabanie, ťahanie za vlasy a bitie, aj prečítané lekárske správy zo dňa 25.01.2018 poukazujú na intenzitu konania obžalovaného voči poškodenej, ktorá po strete s obžalovaným ostala práceneschopná.

Pokiaľ ide o znásilnenie svedkyne poškodenej, obžalovaný tento skutok poprel, uviedol, že pohlavný styk si nevynucoval. Bolo to vždy dobrovoľné, žiadne násilie. Poškodená podrobne opísala násilné správanie sa obžalovaného v smere vynucovania si pohlavného styku a znásilnenia dňa 23.07.2019. Obžalovaný ju prvýkrát znásilnil dňa 11.11.2015, druhýkrát 23.07.2019, ale nikto to nevidel. Pred deťmi jej len nadával, hádal sa s ňou, ale keď nebol nikto v dome, dal jej facku, udril ju, kopol do nohy a sotil na zem. Svedkyňa G. L. bola priamym svedkom ako Z. prišiel k jej mame, dával jej dole nohavice. O ostatnom prípade znásilnenia mohla podať svedectvo len ako nepriama svedkyňa, keďže pri násilnom konaní obžalovaného k jej mame nebola prítomná, hovorila jej o tom mama, kedy ju mal Z. násilu vyzliecť, ona na neho kričala, ale nedal si povedať. Z výpovede svedkyne poškodenej v prípravnom konaní pri prvotnom výsluchu po vznesení obvinenia a aj pri podávaní trestného oznámenia vyplýva, že konanie obžalovaného smerovalo voči telesnej integrite svedkyne poškodenej, ktoré spĺňa atribút násilného konania. Obžalovaný voči svedkyňi poškodenej použil fyzickú silu, aby prekonal jej odpor. V konaní bol preukázaný znak uvedeného zločinu znásilnenia v požiadavke donútenia obžalovaným poškodenej k pohlavnému styku.

Pokiaľ ide o zločin znásilnenia, obžalovaný sa vo svojej výpovedi osobitne vyjadril ku skutku zo dňa 23.07.2019, ktorého sa podľa neho nemohol dopustiť, nakoľko v danom čase ani nebol doma, bol v Púchove, kde pracoval a domov prišiel až 25.07.2019. V tejto súvislosti predložil potvrdenie o účasti na pohrebe konanom dňa 29.07.2019. Táto obrana obžalovaného bola vyvrátená predovšetkým prvotnou výpoveďou svedkyne poškodenej H. Č. realizovanej v krátkom časovom horizonte od predmetnej udalosti (dňa 01.08.2019), ktorá výpoveď, pokiaľ ide o deň spáchania skutku aj jeho priebeh, korešponduje s poškodenou podaným trestným oznámením. V tejto súvislosti súd uvádza, že je pravdou, že z potvrdenia o účasti na pohrebe vyplýva, že Y. T. L.É. U. M. P., v tomto potvrdzuje, že obžalovaný bol účastný na pohrebe neb. Q. V., sesternice, ktorý pohreb sa konal dňa 29.07.2019 o 14:00 hod. vo P. I., avšak predmetné potvrdenie nespochybňuje tvrdenie poškodenej o skutku, ktorý sa stal 23.07.2019. Zároveň je potrebné poukázať na výpoveď svedka T. L. z prípravného konania, kedy tento o. i. vypovedal, že obžalovaný pre neho v Púchove začal pracovať 03.07.2019, kedy u neho pracoval asi do dňa 15.07.2019, ale potom ho poprosil, či môže ísť domov, pretože mal ísť domov na pohreb nejakému príbuznému. Aj z uvedenej výpovede svedka T. L., v tom čase zamestnávateľa obžalovaného, vyplýva, že obžalovaný bol v júli 2019 doma pred ním deklaroványm dátumom 25.07.2019. Na hlavnom pojednávaní svedok T. L. vypovedal, že obžalovaný bol vtedy v práci týždeň aj niečo a išiel kvôli tomu,

že išiel na pohreb, pričom dátum odchodu obžalovaného nevedel presne určiť, obžalovaný mal odísť nejakého 23., 24., pričom v rámci odstraňovania rozporov vo výpovediach uviedol, že dátumy si presne nepamätá, s odvolaním sa na to, že sú to tri roky. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že v tejto súvislosti sa na hlavnom pojednávaní vyjadrili aj svedkovia T. L. a T. L., ktorí nevedeli určiť presný deň odchodu obžalovaného z práce a uviedli rôzne dni, kedy mal obžalovaný ísť na pohreb. Svedok T. L., napriek tomu že uviedol, že si presne nepamätá, kedy bol obžalovaný oboznámený o úmrtí sesternice, s určitosťou konštatoval, že obžalovaný dňa 23. doma nebol, ale prišiel 25. alebo 26. Tiež so stopercentnou istotou svedok najprv uviedol, že pohreb Q. V. sa konal dňa 25. alebo 26, vie to na sto percent, pretože aj on na pohrebe bol. Aj napriek tejto stopercentnej istote o dni konania pohrebu následne na položenú otázku, či mohol byť pohreb aj neskôr, dňa 28., odpovedal, že môže byť, že bol 25., 26., 28. presne sa už nepamätá. Výpoveď svedka T. L. v tejto časti, kedy na jednej strane nevedel uviesť dátum odchodu obžalovaného z práce, so stopercentnou istotou označil nesprávny deň konania pohrebu, ktorý potom s uvedením, že sa nepamätá modifikoval, ale na druhej strane s istotou negoval prítomnosť obžalovaného v mieste bydliska v konkrétny, bežný deň, 23., spreď vyše troch rokov, súd vyhodnotil ako účelovú v snahe pomôcť obžalovanému.

O agresívnom správaní sa obžalovaného voči svojej manželke svedčí aj výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR z priestupku, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol za obdobie od 24.12.2015 do 31.07.2019 päťkrát priestupkovo riešený. Dňa 16.09.2018 bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona č. 372/1990 Zb., ktorý spáchal tak, že dňa 16.09.2018 v čase o 04.00 hod. v obci P. I. vulgárne nadával svojej manželke H. Č. a to tak, že je zlodejská kurva a následne ju fyzicky napadol a to tak, že ju jedenkrát udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do oblasti tváre, čím jej nebolo spôsobené žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrovanie. Okrem toho sa dňa 24.01.2018 v čase okolo 22.45 hod. na adrese B. J. XX/XXX, P. I. po požití alkoholických nápojov sa vzájomne pobil so svojou manželkou H. Č. a dňa 25.12.2017 bol opätovne postihnutý za priestupok, kedy v čase okolo 03.30 hod. na adrese B. J. XX/XX vo P. I. pod vplyvom alkoholu mal vulgárne nadávať svojej manželke H. Č., že sa kurví a taktiež ju mal fyzicky napadnúť tak, že ju jedenkrát mal udrieť otvorenou dlaňou do oblasti hlavy, následkom čoho mala spadnúť na zem. Všetky príslušné rozhodnutia o priestupkoch, ktoré sú zabezpečené v doterajšom priebehu prípravného konania sú právoplatné a bol za ich spáchanie postihnutý pokutami.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a závery dokazovania súd obrane obžalovaného neuveril a jeho výpoveď považoval za účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a takýto čin spácha závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane blízkych osôb a ochrane osôb, ktoré sú so zreteľom na nedostatok veku alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu v starostlivosti alebo výchove iných pred domácim násilím. Objektívna stránka spočíva v takom konaní páchatel'a, ktorým spôsobuje blízkej osobe alebo osobe zverenej do jej starostlivosti psychické alebo fyzické utrpenie.

Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie sa rozumie taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky prechodný čas. Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nevyžaduje sa, aby u týranej osoby vznikli následky na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktoré týraná osoba, pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť, pociťuje ako ťažké príkorie. Môže ísť o zlé zaobchádzanie pôsobením fyzických útrap, ale aj o zlé zaobchádzanie v oblasti psychickej. Súď v danom uvádza, že podstatou konania páchatel'a, ktoré má naplniť skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby je spôsobenie fyzického alebo psychického utrpenia blízkej osobe, pričom týraním je zlé

zaobchádzanie, ktorým páchatel' prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačujúce sa určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti. Na posúdenie konania páchatel'a po dlhší čas (ako to bolo v danom prípade kladené prokuratúrou obžalovanému za vinu) má ísť o časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená intenzitou trestného činu. Môže ísť o zlé zaobchádzanie v oblasti fyzických útrap, ale aj o zlé zaobchádzanie v oblasti psychickej. Vzhľadom k tomu, že už vlastne týranie je zlé zaobchádzanie, ktoré sa vyznačuje určitým trvaním, musí sa pri pokračovaní v páchaní takého činu po dlhšiu dobu jednať o dobu trvania rádo vo mesiacoch, pri zachovaní trvalosti prípadne sústavnosti. Čím teda menej intenzívne bude trvanie, tým dlhšiu dobu bude musieť trvať, aby sa mohlo jednať o naplnenie tejto okolnosti podmieňujúcej vyššej trestnej sadzby a naopak.

Zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby je úmyselný trestný čin. Podľa § 15 Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Formy a spôsoby týrania môžu mať rôznu povahu a môžu sa odohrávať nie len na osobe týranej, ale je možné za ne považovať aj iné rôzne spôsoby psychického pôsobenia, napr. poškodzovanie zariadenia bytu v úmysle nie toto zariadenie zničiť, ale týmto konaním ublížiť blízkej osobe, trpenie schválnosti a posmeškov a pod.

Týranie nie je a ani nemôže byť len jednorazové konanie, ktoré pozostáva napríklad len z ojedinelých nadávok, či urážok, prípadne len z ojedinelého fyzického útoku na poškodenú osobu. Musí ísť o trvalejšie (sústavnejšie) konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním a tým, že sa pravidelne opakuje spôsobuje poškodenej osobe psychickej, prípadne aj fyzické útrapy. Týranie sa preto vyznačuje určitou hromadnosťou útokov voči poškodenej osobe, medzi ktorými môže byť určité časové obdobie, keď páchatel' neútočí, teda na naplnenie pojmu týranie nie je nutné, aby páchatel' útočil neustále (každý deň). Na strane druhej je potrebné si uvedomiť, že určitá hromadnosť útokov, či dlhšiu dobu trvajúce (sústavné) útočenie obvineného je znakom základnej skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, nakoľko práve takéto konanie je podstatou trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

Z prvej výpovede svedkyne poškodenej H. Č. a z ňou podaného trestného oznámenia, a v tomto smere rovnako aj z jej výpovede na hlavnom pojednávaní, ako aj z výpovedí na hlavnom pojednávaní vypočutých svedkov a obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v stíhanom období zvykol často pracovať na rôznych miestach mimo domova s tým, že chodil na mesačné turnusy, kedy určitú (väčšiu) časť mesiaca pracoval a po vykonaní práce sa vrátil späť domov. Pokiaľ ide o frekvenciu zdržiavania sa v mieste trvalého bydliska, táto bola jednotlivými svedkami a obžalovaným uvádzaná rôzne. V tejto súvislosti obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 25.06.2020 vypovedal, že, keď pracoval v Čechách chodil z práce domov na dva, tri dni, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.08.2022 uviedol, že v čase, keď pracoval k Kolíne, kde pracoval dva roky, chodil domov na tri, štyri dni. Svedkyňa poškodenej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný pracoval mesiac a doma bol dva, tri dni, pričom rovnakú frekvenciu zdržiavania sa obžalovaného doma uviedla aj svedkyňa G. L.. Svedok T. L. vypovedal, že keď pracovali s obžalovaným v Čechách tak 25 dní boli tam a na päť dní išli domov, taktiež na 25 dní chodili, keď pracovali v Púchove a doma boli štyri, päť dní. Svedok T. L. špecifikoval dobu vykonávania práce v Púchove na 20 dní, kde potom bol obžalovaný doma štyri, päť dní.

Z uvedeného je zrejmé, že tak obžalovaný, svedkyňa poškodenej a jednotliví svedkovia popísali periódu zdržiavania sa obžalovaného v mieste bydliska rôzne. Túto nejednotnosť súd vyhodnotil aj v nadväznosti na charakter turnusovej práce a skutočnosti, že obžalovaný vykonával práce na rôznych miestach, za odlišných podmienok, kedy aj frekvencia výkonu práce a zdržiavania sa obžalovaného v mieste bydliska sa mohla u jednotlivých zamestnávateľov meniť. Aj v nadväznosti na uvedené súd vnímal tvrdenie svedkyne poškodenej obsiahnuté v jej prvej výpovedi v prípravnom konaní a rovnako uvedené v zápisnici o trestnom oznámení, že obžalovaný sa do mesiaca opije možno šesť až sedemkrát. Zároveň toto tvrdenie svedkyne poškodenej súd vnímal aj v kontexte určitého obdobia, o ktorom poškodenej v čase podania trestného oznámenia a prvej svedeckej výpovede vypovedala.

Súd z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že by v priebehu celého žalovaného obdobia dochádzalo k násilnému konaniu obžalovaného v periodicite šesť až sedemkrát do mesiaca, tak ako to bolo uvedené v skutkovej vete podanej obžaloby. Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd ustálil, že násilia popísaného v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku sa obžalovaný

voči svedkyňi poškodenej dopúšťal v rozsahu najmenej dva až trikrát do mesiaca, čo zodpovedá aj minimálnej dobe zdržiavania sa obžalovaného v mieste bydliska vyplývajúcej z vykonaných dôkazov.

Vo vzťahu k námietke obhajoby, že svedkyňa poškodená v čase znaleckého vyšetrenia nepriznávala žiadne príznaky, ktoré by svedčili pre zhoršenie psychického stavu v zmysle depresie, úzkostí a pod., súd dáva do pozornosti už vyššie zmienené, že týraním v zmysle § 208 odsek 1 Trestného zákona, je také zlé zaobchádzanie (v tomto prípade s blízkou osobou - manželkou obžalovaného), ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nevyžaduje sa, aby u blízkej či zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť (fyzická alebo psychická bolesť) pociťuje ako ťažké príkorie (porov. R 20/1984; uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.03.2014, sp. zn. 2Tdo/15/2014).

S poukazom na uvedené, skutočnosť, že v rámci znaleckého vyšetrenia (realizovaného dňa 02.10.2019, teda v čase po zmene výpovede svedkyne poškodenej) poškodená nepriznávala príznaky, ktoré by svedčali pre zhoršenie psychického stavu v zmysle depresie či úzkosti, nie je sama osebe takou skutočnosťou, ktorá by vylučovala naplnenie znakov skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Sama znalkyňa L.. L. C. v tejto súvislosti uviedla, že mimika a pantomimika poškodenej boli v čase vyšetrenia zjavne výrazne racionálne kontrolované. To znamená, že poškodená dávala veľký pozor na to, ako sa tvári, aké gestá používa. Už od začiatku odpovedí bola ostražitá, spočiatku dokonca aj odmietla spolupracovať. Časté boli u nej odpovede typu neviem, snaha nepovedať nič dôležité a takisto boli u nej v tom čase zistené disimulačné tendencie, to znamená snaha popierať akékoľvek príznaky a rovnako v objektívnych testových metódach boli prítomné znaky výraznej úzkosti, ktoré svedčia o tom, že už dlhší čas sa u nej táto úzkosť objavovala.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním, keď v období od 11.11.2015 do 31.07.2019 v spoločnej domácnosti opakovane najmenej dva až trikrát do mesiaca pod vplyvom alkoholu svedkyňi poškodenej H. Č. vulgárne nadával, pričom ju bil po rôznych častiach tela, kopal do nej, dával jej facky, ťahal za vlasy, sácal ju, zdvíhal na ňu ruku, nadával jej, že má pohlavný styk s inými, tiež v stave opitosti sa jej vyhrážal, že jej prereže žily na rukách a nohách tak, aby ostala na invalidnom vozíku, prereže aj sebe krk, naplnil znaky základnej skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona. Obžalovaný týmto svojím konaním blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, pohrdavým zaobchádzaním, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej psychické a fyzické zdravie.

Vo všeobecnosti zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty „po dlhší čas“ podľa § 138 písmeno b/ Trestného zákona vyjadruje stav, kedy „týranie“ trvá relatívne po dlhšiu dobu, no nie je možné ho vykladať ako pevne stanovenú časovú hranicu, po uplynutí ktorej, je možné týranie označiť za týranie trvajúce po dlhší čas. Tu treba vychádzať nielen z celkovej doby týrania, ale je potrebné prihliadnuť ku konkrétnemu spôsobu vykonania činu, intenzite konania, jeho početnosti a ďalším okolnostiam prípadu, pričom platí, že čím je intenzita tohto násillia nižšia, tým musí trvať dlhšie, aby ho bolo možné považovať za týranie v zmysle ustanovenia § 208 Trestného zákona a naopak.

V posudzovanom prípade bolo ustálené, že obžalovaný sa konania popísaného v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku dopúšťal na pravidelnej báze v období od 11.11.2015 do 31.07.2019, teda po dobu viac ako tri a pol roka. Išlo teda o pravidelne, v mesačnej periodicite opakujúce sa konanie, ktorého sa obžalovaný dopúšťal v čase po návrate z turnusovej práce. Vzhľadom na uvedené je možné konštatovať, že konanie obžalovaného trvalo dlhú dobu (viac ako tri a pol roka), pričom k jeho opakovaniu dochádzalo pravidelne. Súd sa však okrem zmieneného zároveň zaoberal intenzitou konania obžalovaného aj v nadväznosti na zistenie, že obžalovaný často vykonával práce mimo miesta bydliska, pričom doma, ako bolo ustálené, sa zdržiaval v rozmedzí najmenej dvoch až troch dní do mesiaca. Preto, aj keď konania popísaného v skutkovej vete rozsudku sa obžalovaný dopúšťal po dobu viac ako tri a pol roka, súd, zohľadňujúc zistenie, že obžalovaný sa v mieste bydliska v priebehu stíhaného obdobia zdržiaval pomerne krátky čas (nakolko väčšinu času trávil výkonom práce mimo miesta domova) a s tým súvisiacu periodicitu útokov, dospel k záveru, že v danom prípade nie je naplnený zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 208 odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona

s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona, a teda, že takto charakterizované konanie obžalovaného nie je možné vyhodnotiť, ako konanie páchané po dlhší čas.

Pokiaľ ide o časť skutkovej vety obžaloby, v zmysle ktorej obžalovaný mal poškodenej neustále brať finančné prostriedky, ktoré ona dostávala od štátu, čím nemala na živobytie, súd sa v tomto smere stotožnil s názorom obhajoby, že táto skutočnosť preukázaná nebola. Je potrebné uviesť, že už v trestnom oznámení svedkyňa poškodená uviedla, že obžalovaný niekedy hral automaty, kde bral aj ju. To, že obžalovaný a poškodená hrávali automaty spoločne následne vyplynulo aj z ďalšieho dokazovania a výsluchov tak obžalovaného, ako aj svedka T. L.. Zároveň, už poškodená vo svojej prvotnej výpovedi uviedla, že obžalovaný jej stravu neodopieral, na jedlo nie je lakomý. Aj z oboznámených poštových poukazov vyplýva poukázanie sumy 100,- Eur dňa 24.06.2019 zo strany H. L. a sumy 50,- Eur od odosielateľa T. L. adresátovi - poškodenej. Okrem toho tak obžalovaný, ako aj svedkovia G.Ž. L., T. L., T. L. a T. L.Š. vypovedali, že obžalovaný poškodenej peniaze poskytoval, aj keď je potrebné dodať, že jednotlivé vypočúvané osoby spravidla označili rôznu formu poskytovania peňazí. Preto, nakoľko súd vyššie uvedenú skutočnosť preukázanú nemal, neobsiahol ju do skutkovej vety rozsudku.

Pri trestnom čine znásilnenia ide o donútenie ženy k súložiu, resp. zneužitie jej bezbrannosti na taký čin. Súložou sa rozumie spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, pričom stačí, ak došlo len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy. Nemusí dôjsť k porušeniu panenskej blany. Spojením pohlavných orgánov je znásilnenie dokonané bez ohľadu na to, či došlo k pohlavnému ukojeniu.

Znásilnenie je rovnorodým, motivačne homogénnym konaním páchatel'a, zameraným na vlastné sexuálne uspokojenie, ktoré zasahuje do slobody rozhodovania poškodenej osoby o svojom sexuálnom živote, a to prostredníctvom jej prinútenia k sexuálnej praktike (praktikám) alebo prostredníctvom zneužitia bezbrannosti na tento účel. Súd poukazuje, že trestné činy tohto druhu sa obvykle páchajú bez svedkov, len v prítomnosti páchatel'a a jeho obeť, čo kladie zvýšené nároky na vyhodnotenie jednotlivých dôkazov a vzájomných súvislostí. Za násilie možno považovať použitie fyzickej sily zo strany páchatel'a za účelom prekonania alebo zamedzenia vážne mieneného odporu iného za účelom dosiahnutia orálneho, análneho styku alebo vykonania iných sexuálnych praktík.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil formou priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona.

Súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný v období od 11.11.2015 až do 31.07.2019, v rodinnom v dome na ul. B. J. XX/XX, v obci P. I., okres Kežmarok, pod vplyvom požitého alkoholu, vulgárne nadával svojej manželke H. Č., fyzicky ju napádal, a to údermi rúk do tela, fackoval ju po tvári, kopal do nej, ťahal ju za vlasy a jeho konanie sa stupňovalo, keď sa jej vyhrážal, že jej prereže žily na rukách a nohách, prereže aj sebe krk, čím takto u nej vyvolával strach a stres a ohrozoval tak jej fyzické a psychické zdravie. Z výpovede svedkyne poškodenej v prípravnom konaní vyplýva, že konanie obžalovaného smerovalo voči telesnej integrite svedkyne poškodenej, ktoré spĺňa atribút násilného konania. Obžalovaný voči svedkyňi poškodenej použil fyzickú silu, aby prekonal jej odpor. V konaní bol preukázaný znak uvedeného zločinu znásilnenia v požiadavke donútenia obžalovaným poškodenej k pohlavnému styku. Konanie obžalovaného teda bezpochyby vybočilo z bežného rámca riešenia konfliktov medzi ním a poškodenu. Vyhrážky obžalovaného uvedené vo výroku tohto rozsudku boli spôsobilé vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu, že tieto naplní. Na základe takto vykonané dokazovania, keďže jednotlivé dôkazy tvoria logickú sústavu, navzájom sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, možno vyvodiť záver, že obžalovaný sa dopustil skutkov tak, ako je to uvedené v rozsudku.

Popri už vyššie uvedených zmenách skutkovej vety súd v rozsudku taktiež upravil dátum, kedy došlo k spáchaniu znásilnenia, keď sa obžalovaný vrátil z Čiech domov a vulgárne nadával svojej manželke a vykonal s ňou súlož proti jej vôli, a to tak, že skutok sa stal dňa 11. novembra 2015. Následne, dňa 23. júla 2019 o 17.00 hod. v mieste trvalého bydliska pristúpil obžalovaný ku svojej manželke a začal jej vyzliekať nohavičky aj napriek vedomiu, že mala v tom čase menštruáciu, skrz jej slovnému nesúhlasu vykonal s ňou súlož, pričom táto sa nebránila, neodstrkovala ho, lebo sa bála, aby jej niečo neurobil a čakala, kým sa to skončí. Súd v tejto súvislosti skutkovú vetu precizoval a doplnil o časť „...aby jej niečo neurobil a čakala, kým sa to skončí“, tak, ako to vyplýva zo zápisnice z prvotného výsluchu poškodenej a z ňou podaného trestného oznámenia.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutkov tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pretože obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona.

Zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane slobody rozhodovania jednotlivca.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v tom, že páchatel núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a to násilím, hrozbou bezprostredného násilia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Pokiaľ ide o skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako zločin vydierania, tu sa výpoveď poškodenej a jej dcéry G.Q. L. líšila v tom, že G. L. vypovedala, že obžalovaný mal poškodenej nadávať, že jej fyzicky ublíži. Neuvádzala však (v prvotnej výpovedi), že by sa mal obžalovaný poškodenej vyhrážať fyzickým ublížením, pokiaľ podá trestné oznámenie. Táto svedkyňa uvádzala, že obžalovaný sa mal poškodenej vyhrážať fyzickým ublížením, pokiaľ mu bude neverná. Poškodená pri svojej prvej výpovedi pred vyšetrovateľom vypovedala, že sa bála podať trestné oznámenie, pretože obžalovaný sa jej stále vyhrážal, že on už sedel v base, že policajti ho poznajú a poškodenej určite nebudú veriť, že je to zbytočné. Teda samotná poškodená na priamu otázku neodpovedala, že by sa jej mal obžalovaný vyhrážať, že keď na neho podá trestné oznámenie, že jej ublíži. Až na otázku vyšetrovateľa, či je pravda, že jej mal obžalovaný povedať, že ak to oznámi na políciu, poreže jej žily na rukách a nohách a či mala z toho strach, odpovedala poškodená, že áno, lebo tie slová používal často v opilosti. Naopak, dcéra poškodenej uvádzala, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal ublížením na zdraví, pokiaľ ho podvedie, nie pokiaľ podá na obžalovaného trestné oznámenie.

Za takejto dôkaznej situácie súd ustálil konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, teda že obžalovaný vyvolával u poškodenej stres a strach, a nie ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona. V nadväznosti na zmienené súd vykonal zmenu skutkovej vety do podoby uvedenej vo výrokovvej časti rozsudku.

Obcou P. I. bol obžalovaný hodnotený všeobecne. Nebol riešený v priestupkovom konaní. Ústavom na výkon väzby a trestu odňatia slobody L. bol hodnotený ako osoba, ktorá sa počas výkonu väzby správala slušne a disciplinovane, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný Z. Č. bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, z toho štyrikrát mu bol uložený trest odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme, resp. podmienený trest odňatia slobody mu bol zmenený na formu nepodmienečnú, pričom sa dopúšťal prevažne majetkovej trestnej činnosti. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/21/2017 zo dňa 06.06.2017, a to pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, ktorá trvala do 07.06.2020, a v prípade ktorého sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Predmetný spis súd oboznámil aj na hlavnom pojednávaní.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného Z. Č. súd vychádzal zo zásad ukladania trestov v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a a možnosti jeho nápravy uloženým trestom. Súd zohľadnil aj jeho predchádzajúce odsúdenia, pričom sa v jeho prípade už jedná o recidivistu, ktorý opakovane bol nielen súdne trestaný ale aj priestupkovo postihnutý, čo zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť jeho konania, ale aj závažnosť jeho konania vo vzťahu k poškodenej. V tomto prípade neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti. U obžalovaného súd

vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť to, že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona). Pri zločine znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 7 rokov do 15 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný opätovne spáchal zločin, súd aj túto okolnosť vyhodnotil pri výmere trestu, a to v zmysle ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona, kedy sa pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. Vychádzajúc z ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, ak súd ukladá trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Pri aplikácii ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje na 11 rokov a § 41 odsek 2 Trestného zákona sa horná hranica zvyšuje na 20 rokov. Súd mal za to, že na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti postačí uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici v súlade so zákonom upravenej trestnej sadzby, a preto obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu súd postupoval v zmysle ustanovenia podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, pohrdavým zaobchádzaním, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej psychické a fyzické zdravie,
- násilím donútil ženu k súložiu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.